

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 47 సంచిక : 1 విజయవాడ 5-5-2014 పేజీలు : 8 వెల : రూ 5.00

నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ పరిపూర్తి భారత కార్మికవర్గ కర్తవ్యం

కార్మికవర్గ దీక్షాదినం మేడే. చరిత్ర తనపై మోపిన కర్తవ్యాలను నిర్వర్తించేందుకు కార్మికవర్గం పునరంకితమయ్యే రోజు మేడే. అనుభవాలను మదింపు వేసుకుని భవిష్యత్తు కార్యకలాపాలకు దిశనిర్దేశనం చేసుకునే రోజు మేడే.

ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కొనసాగుతున్న సంక్షోభం కార్మికవర్గంపై దోపిడీ పీడనలను మరింత పెంచింది. నిజవేతనాలు తగ్గిపోయాయి; పనిభద్రత కోల్పోయారు; నిరుద్యోగ పెనుభూతం వారిని వెన్నాడుతున్నది. కాగా ప్రపంచ సంపదలో 50శాతం ఒక్కశాతంగా వున్న ధనాధ్యవర్గాల చేతులో కేంద్రీకృతమైంది. ఈ పరిస్థితిలో మార్పు కోరుతూ ప్రపంచవ్యాపితంగా కార్మికులు అనేక పోరాటాలు చేశారు. ఈ పోరాటాలు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూలదోసి సోషలిస్టు వ్యవస్థ స్థాపనవైపు దారి తీయకుండా దోపిడీ పాలకవర్గాలు కార్మికులను సంస్కరణలతో సరిపెట్టుకునే వైపు నడిపించాయి (వాలెస్ట్రీట్‌ను ఆక్రమించండి వగైరా). మరోవైపున కార్మికులకు ఎదురౌతున్న సమస్యలకు వెనుకబడిన దేశాలనుండి వలసవచ్చిన ప్రజలను కారణంగా చూపుతూ వారిపై దాడులు సాగించే నయానాజీ పార్టీలను ప్రోత్సహించాయి. శాస్త్రీయ సోషలిజాన్ని నిర్మించగల మార్క్సిజం-లెనినిజం సిద్ధాంతంపై దాడిని సాగిస్తూ మార్క్సిస్టు మహోపాధ్యాయులపై నీచ ప్రచారాన్ని సాగిస్తున్నాయి. అయినప్పటికీ కార్మికులు తెగువతో పోరాడారు; సమ్మెను నిషేధించిన కొన్ని పశ్చిమ యూరపు దేశాలలో కొత్త రూపాలతో వారు పోరాడారు. యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా వారు నినదించారు.

సంక్షోభ భారాన్ని తన దేశ కార్మికవర్గంపై మోపిన సామ్రాజ్యవాదులు ఆ సంక్షోభ భారాన్ని మూడవ ప్రపంచ దేశాలపై మోపేందుకు పూనుకున్నారు. విషతుల్యమైన పరిశ్రమలను మూడవ ప్రపంచ దేశాలకు తరలిస్తున్నారు. లాభార్జనే ధ్యేయంగా తమదేశ పంట భూములను చవుడుబార్చి, ఇప్పుడు ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా దేశాల సారవంత భూములను ఆక్రమించుకుంటున్నారు. ఖనిజ వనరులను తరలించుకుపోతున్నారు. చమురు వనరులపై ఆధిపత్యం కొరకు గల్ఫ్ దేశాలపై దురాక్రమణ యుద్ధాలు కొనసాగుతున్నాయి. ఆఫ్రికాలో ఇటీవల కనుగొన్న యురేనియం, బంగారం తదితర ఖనిజాల కొరకు కాంగోనుండి ఛాడ్‌వరకూ అమెరికా, ఫ్రాన్సు సామ్రాజ్యవాదులు కుమ్మక్క-పోటీలతో ప్రజల రక్తం ఏరులై పారుతున్నది. టెర్రరిజాన్ని అణచడమన్న సాకుతో సాగిస్తున్న సైనిక దాడులతో మూడవ ప్రపంచ దేశాల ప్రజలను అణచివేస్తున్నారు. ట్యూనీషియానుండి ఈజిప్టు వరకూ జరిగిన పరిణామాలు దోపిడీ, అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల తిరుగుబాటును తెలుపుతుండగా, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం దానిని పాలకుడిపై వ్యతిరేకతగా చిత్రించి, మతోన్మార్త శక్తులకు అధికారాన్ని అప్పగించి, ప్రజలపై పాశవిక నిర్బంధకాండను సాగించింది. అమెరికా, రష్యా, యూరోపియన్ యూనియన్ల మధ్య దోపిడీ సొత్తు పంపకంకోసం, ఆధిపత్యం కోసం సాగుతున్న పోటీ-కుమ్మక్కలు మొన్న కజఖ్స్తాన్, అజర్బైజాన్, నిన్న జార్జియా, క్రిమియా, నేడు ఉక్రెయిన్‌లను కల్లోలభరితం చేశాయి. జాతి విద్వేషాలను పెంచి మారణకాండను సాగిస్తున్నాయి. మూడవ ప్రపంచ దేశాల ప్రజల జాతీయ, ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలన్నింటినీ సామ్రాజ్యవాదులు కాలరాస్తున్నారని, గ్రీసు, టర్కీ కొరియా, థాయిలాండ్ తదితర దేశాలలో గత ఏడాది కాలపు పరిణామాలు తెలుపుతున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాద దేశాలలోని కార్మికవర్గం తన పరిస్థితుల మెరుగుదలకోసం సాగిస్తున్న పోరాటాన్ని వ్యవస్థ మార్పు లక్ష్యంగా సాగించాలి. దీనికోసం అది మార్క్సిజం-లెనినిజాన్ని అధ్యయనంచేసి అన్వయించేందుకు పూనుకోవాలి. తన యజమాని ఐన గుత్తపెట్టుబడికి ఊపిరిగా వున్న మూడవ ప్రపంచ దేశాలపై దోపిడీ ఆధిపత్యాలను వ్యతిరేకించాలి. మూడవ ప్రపంచ ప్రజల సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాలు బలం పుంజుకొని గుత్తపెట్టుబడిపై చావుదెబ్బ కొట్టకుండా ప్రపంచ కార్మికవర్గం తనను తాను విముక్తి చేసుకోజాలదన్న లెనిన్ - స్టాలిన్‌ల సూత్రీకరణలోతును గ్రహించి మూడవ ప్రపంచ ప్రజల పోరాటాలకు కార్మికవర్గం అండగా నిలవాలి.

భారత దేశంలో సార్వత్రిక ఎన్నికలు జరుగుతుండగా మేడే వచ్చింది. హిందూమతోన్మాదశక్తులు అభివృద్ధి మంత్రం జపిస్తూ నరేంద్రమోడిని ముందుపెట్టి ప్రజల ముందుకు వస్తుండగా, కాంగ్రెసుపార్టీ అభివృద్ధి తనవల్లనే సాధ్యమంటూ రాహుల్‌గాంధీని ముందుపెట్టుకుని ప్రజలలోకి వస్తున్నది. పాలకవర్గాలకూ, పాలక పార్టీలకూ అభివృద్ధి తారకమంత్రమైంది.

గత 20 ఏళ్ళలో అంబానీల ఆస్తులు 3వేల కోట్లనుండి 5 లక్షల కోట్ల రూ॥లకు చేరాయి. టాటాఆస్తులు 10వేల కోట్లనుండి 5 లక్షల 80 వేల కోట్ల రూ॥లకు చేరాయి. ఈ సహస్ర కోటిశ్వరుల సంఖ్య 70. వీరి మొత్తం ఆస్తుల విలువ 24 లక్షలకోట్ల రూ॥లు. దేశస్థుల జాతీయోత్పత్తిలో నాల్గవ వంతు.

80శాతం గ్రామీణ కుటుంబాల ఆదాయం రోజుకూ 50 రూ॥ లోపుగా వుంది. 45శాతం పట్టణ కుటుంబాలు ఇదే స్థితిలో వున్నాయి. 93 శాతం శ్రామిక ప్రజలకు ఎలాంటి రక్షణ, భద్రత, కనీస వేతనాలు లేకుండా బానిసల్లా పనిచేస్తున్నారు. వీరి శ్రమ దోపిడీ బడాబూర్జువాల ఆస్తులు పెంచుతున్నది. అది కాంగ్రెసు నాయకత్వంలోని యుపిఎ మార్కు పాలన అయినా, నరేంద్రమోడీ గుజరాత్ నమూనా అయినా “అభివృద్ధి” సాధించింది యిదే! అధికారం కోసం తీవ్రంగా పోటీ పడుతున్న రెండు కూటములూ ఈ “అభివృద్ధి”ని సాధించగలిగింది తానంటేతానని, అదే ప్రజల నిజమైన అభివృద్ధి అని నమ్మబలుకుతున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాదం ముందు మోకరిల్లి దేశ సహజ, ఆర్థిక వనరులన్నింటినీ దాని పాదాక్రాంతం చేసిన భారత పాలకవర్గాలు దేశ ప్రజల జీవనాన్ని చిన్నాభిన్నం చేశాయి. ప్రభుత్వ పాఠశాలలను (తరువాయి 2వ పేజీలో)

www.janasakthionline.com

మార్క్సును గమనించగలరు

జనశక్తి వెబ్‌సైట్ అడ్రస్ www.janashaktionline.comకు బదులుగా www.janasakthionline.comగా మారింది. దయచేసి గమనించగలరు.

ఎన్నటికీ...ఎవ్వరికీ...లొంగవద్దు మనం

మనమే విప్లవం...రుధిర శోభిత తరంగ పతాకలం
ఎగుస్తోన్న కడలి అలల సంఘర్షణ
చీకటిని చీలుస్తూ విచ్చుకుంటున్న ఉషస్సు
సుదులు తిరుగుతోంది మననోటిలో అగ్నిఘోషలా-
వాళ్ళు అంటారు...మనకు రెక్కలు లేవని, ఎగరలేమని
వాళ్ళు చెబుతారు....మన కాంతిపుంజాలు చెదిరిపోయాయని-
కానీ...ఇక్కడ ఎంతో విశిష్టత్వం వుంది
మనం...యుద్ధవీరులం
శత్రు ఆక్రమిత ప్రపంచంలో మూలవాసులం
అవాసాలనుండి తోసివేయబడిన పసిపిల్లలం
మానవ పరిణామం...మాంసం, ఎముకలు కప్పిన విప్లవం కదా!
నిరంతర చలనం...సదా పురోగమనం...
మనవెనుక చోదకం...చారిత్రక చలన మహాప్రభంజనం!

మనలనెవరు ఢీకొనగలరు?
మనం...చరిత్ర సంధించిన శరాలం...
మార్గ నిర్దేశకులం మనమే
ఆకాశాన్ని ఎత్తిపడతాం మనం
యంత్రానికి కందెనలపుతాం
నాగరికతలను మన మూపులపై మోస్తాం
సుదూర ఆకాశంలో చుక్కల్ని చూడరాదని
తలలు దించుకోమని...మనకు బోధనలు!
నగరాలు కంపించకుండా సుకుమారంగా నడవమని... మనకు సూక్తులు!
మనల్ని మగతలో ముంచే మత ప్రవక్తలు
పొట్టలు పగిలేలా...తాము దిగమింగి
మనల్ని మిగిల్చారు...ఖాళీకడుపులతో!
మనం...మౌనంగా వుండి మదిలో రేగే ప్రతిఘోషను...విందాం!
స్థాణువై నిలిచి...చీధుల రణగొణల నడుమ
లక్షలాది ప్రజాపదఘట్టనల దృశ్యం...కందాం!
నగరాంతర్భాగంలో నిబిడీకృతమై నిద్రిస్తున్న రాక్షసి
కనులు నులుముకుంటూ లేచి కోరలు చాస్తోంది
మనందరం ఒక్కటే కదిలితే...రాకపోకలు స్థంభిస్తాయ్
మనం...ఆగ్రహిస్తే ఆకాశహర్యాలు నెర్రలిస్తాయ్
మనం...కళ్ళెర్రజేస్తే, సంకెళ్ళు బద్దలవుతాయ్
మనం...పూనికవహిస్తే దేశపతాకాలే అవనతమవుతాయ్

మనం...కెరటాలంత అనివార్యం
మనం...ఉషోదయమంత వాస్తవం
నేడు...వేలాదిమంది కళ్ళు తెరిచారు
మనం మేల్కొన్నాం...మనమేమీ దాయలేదు
మనకోసం...మరింత కోరదాం
ఈ మృత్యుప్రపంచం కంటే మెరుగైనలోకం
మన పిల్లలకోసం కోరుకుందాం
రసాయన వాయువులు, కలుషితజలాలు, బానిస బంధనాలులేని
స్వేచ్ఛాజవనత్వ సమాజం వాంఛిద్దాం
ప్రతిమనిషీ ఓ మెరిసేతార
ప్రతి మనిషీ ఓ విముక్తి బీజం
మెత్తగా వుంటే మొట్టబుద్ధేస్తుందని వినలేదా?!
మరుగునపడింది చాలాకాలం ఈ కీలకాంశం
తిరిగిపొందుదాం ఈనాడే జ్ఞానోదయం
మనం...కలత చెందినా ధృఢంగా వుందాం
నిరాశ దరిజేరితే...మన ఆట పాటలతో ఉత్తేజితమవుదాం
బలప్రయోగంతో మనసుండి సాధించేది శూన్యం
భవిష్యత్తుపై ఆశను శ్వాసగా మలచుకొందాం...మనం
ధీరత్వాన్ని పదిలంగా నిలుపుకొందాం... మనం
మరీ ముఖ్యం...ఎన్నటికీ...ఎవ్వరికీ... లొంగిపోవద్దు మనం

అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గ పోరాట దీక్షాదినం మేడే వర్ధిల్లాలి!

ఉక్రెయిన్... (3వ పేజీ నుండి)

విలీనమైంది. 2014 మార్చి 16న అది ప్రజాభిప్రాయ సేకరణను కోరుతూ ఓటింగ్ నిర్వహించింది. 90శాతం పైగా ప్రజలు విలీనానికి అనుకూలంగా ఓట్లు వేయడంతో, ఆ మేరకు ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. దీనికి సంసిద్ధంగావున్న రష్యా పార్లమెంటు, ఈ తీర్మానాన్ని ఆహ్వానించి, క్రిమియా విలీన నిర్ణయాన్ని ఆమోదించింది. మార్చి 21న క్రిమియాను రష్యన్ సమాఖ్యలో భాగస్వామిని చేస్తూ, ఒప్పందంపై పుతిన్ సంతకం చేశాడు. క్రిమియాపై తన అధికారాన్ని ప్రకటించేందుకు రష్యా అన్ని చర్యలూ తీసుకొంది.

అమెరికా మరియు ఇ.యు.దేశాలు రష్యాలో క్రిమియా విలీనాన్ని, ఉక్రెయిన్‌లో ఓ భాగాన్ని రష్యా కలిపివేసుకోవటంగా; ఇది రష్యాయొక్క దురాక్రమణ చర్య మినహా మరేమీ కాదని వ్యాఖ్యానించాయి. ఉక్రెయిన్‌ను మొత్తంగాను మరియు ఇతర సిబిఎస్ భూభాగాలను కూడా దురాక్రమించే విస్తృత పథకంలో భాగమే ఈ చర్య అంటూ ఈ దేశాలు పెద్దస్థాయిలో ప్రచారాన్ని చేపట్టాయి.

ఆంక్షల బెదిరింపులు-తిరస్కరించిన రష్యా

రష్యాపై అమెరికా హఠాత్తుగా ఆంక్షలు విధించటంతోపాటు మరిన్ని ఆంక్షలు విధించ బోతున్నామని బెదిరించింది. రష్యా, ఉక్రెయిన్‌లనుండి 21మంది ముఖ్యమైన హోదా కలిగిన వ్యక్తులు యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలలో పర్యటించరాదని ఇ.యు.నిషేధం విధించింది. జి-8 దేశాల సమూహంనుండి రష్యాను తాత్కాలికంగా తొలగిస్తున్నట్లు మిగిలిన జి-7 దేశాల నాయకులు నిర్ణయించారు. రష్యా క్రిమియాను విలీనం చేసుకున్న చర్యను ఆక్రమణగా, అంతర్జాతీయ చట్టాల ఉల్లంఘనగా జి-7 దేశాల నాయకులు పేర్కొన్నారు. రష్యాపై మరిన్ని చర్యలు తీసుకోనున్నట్లు వారు హెచ్చరించారు.

ఏమైనా, ఈ బెదిరింపులు, ఆంక్షలు, హెచ్చరికలు సందర్భించితమైనవి కావని, పనికిమాలినవని రష్యా కొట్టిపారేసింది. ఉక్రెయిన్ దేశ ఆంతరంగిక పరిణామాలలో రష్యా జొరబడలేదని, అలా చేయాలని భావించటమూ లేదని రష్యా ప్రకటించింది. క్రిమియా రష్యాలో విలీనం కావాలనే నిర్ణయం, క్రిమియా ప్రజల స్వేచ్ఛాయుత, ప్రజాస్వామిక నిర్ణయం మాత్రమేనని రష్యా నొక్కి చెప్పింది. ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను డాలర్ మరెంతో కాలం పాలించలేదని, ప్రత్యామ్నాయ మారకద్రవ్యం ప్రపంచ యవనికపై ప్రవేశించగలదని పుతిన్ హెచ్చరించాడు. జి-8 దేశాల సమూహం, పెద్దమనుషుల క్లబ్బువంటిది తప్ప మరేమీకాదని, అది త్వరితంగా దాని ప్రాసంగికతను కోల్పోతున్నదని రష్యా నాయకులు పేర్కొన్నారు. రష్యా దేశానికి, దాని మద్దతుదారులు దానికున్నారు.

‘బ్రిక్స్’ దేశాల (బ్రెజిల్, రష్యా, ఇండియా, చైనా, సౌతాఫ్రికా) విదేశాంగ మంత్రులు 2014 మార్చి చివరి వారంలో హేగ్ నుండి విడుదల చేసిన ప్రకటనలో రష్యాపై ఆంక్షలు విధించటంపట్ల తమ విచారాన్ని వ్యక్తంచేశారు. జి-20 దేశాల సముదాయాన్నిండి రష్యాను తాత్కాలికంగా తొలగించాలన్న పిలుపును వారంతా తోసిపుచ్చారు. జి-20 దేశాలలోని ఏ ఒక్క సభ్యదేశమూ ఏకపక్షంగా ఆవిధమైన నిర్ణయం తీసుకోజాలదని స్పష్టంచేశారు. అమెరికా మరియు యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు “ద్వంద్వ ప్రమాణాలు” పాటిస్తున్నాయని అర్జెంటీనా అధ్యక్షుడు క్రిస్టియానా ఫెర్నాండెజ్ ఆరోపించారు.

ఆంక్షల అవసరము, ప్రభావము

సందేహాస్పదం

అమెరికా, అదేవిధంగా యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు తమ వాక్కుటిమను ప్రదర్శించటంలో ఎంతో కఠినంగా కనిపిస్తున్నప్పటికీ వాస్తవానికి తాము విధించే ఆంక్షలు తమ ఆర్థికవ్యవస్థలపై వ్యతిరేక ప్రభావాన్ని చూపుతాయని కూడా వారు భయపడుతున్నారు. యూరోపియన్ యూనియన్‌లో రష్యా మూడవ అతిపెద్ద వ్యాపార భాగస్వామి. రష్యానుండి దిగుమతయ్యే ఆయిల్, గ్యాస్ సరఫరాలు యూరపు ఖండంలోని 80శాతం ఇంధన అవసరాలను తీరుస్తున్నాయి. రష్యాతో అమెరికా జరిపే వ్యాపార లావాదేవీలకు పదిరెట్లు, యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు రష్యాతో జరుపుతున్నాయి. యూరపు దేశాలు రష్యాకు యంత్రాలు, రసాయనాలు, ఔషధాలు, వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు మొదలైనవి ఎగుమతి చేస్తున్నాయి. ఆరువేలకు పైగా జర్మను పరిశ్రమలు రష్యాలో రిజిస్టరు చేసుకొని వుండటమేగాక, మొత్తంమీద 20 బిలియన్ డాలర్లను ఇటీవలి సంవత్సరాలలో రష్యాలో పెట్టుబడులు పెట్టి వున్నాయి.

చమురు మరియు సహజవాయువు కోసం రష్యాపై జర్మనీ అధికంగా ఆధారపడివుంది. కనుక, రష్యాపై ఆంక్షల విధింపు, వాని తదనంతర పరిణామాలు, వాని ప్రభావం, అవసరం వంటి అంశాలపై అమెరికా మరియు యూరోపియన్ యూనియన్‌లు తీవ్రంగా విడిపోయివున్నాయి. వారి చర్యలలోనూ అవి ఏకీకృతంగా లేవు.

ప్రశ్నించబడుతోన్న ‘ప్రపంచ దేశాల భవితవ్యం నిర్ణయించే’ అమెరికా ‘హక్కు’

రష్యా అధ్యక్షుడు పుతిన్, అమెరికా మరియు ఇ.యు.దేశాలను నిష్పర్ణగా విమర్శచేస్తున్నాడు. ఏప్రిల్ 18న పార్లమెంటును ఉద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ “ఉక్రెయిన్ విషయంలో పశ్చిమదేశాల భాగస్వాములు వారి దుష్ట, బాధ్యతారహిత, అనుచిత ప్రవర్తన ద్వారా వారి హద్దులను అధిగమించారు.” “రష్యాను తిరిగి వెనుదిరగలేని ఒక హద్దుదాకా నెట్టివేశారు. (ప్రింగును గట్టిగా అదిమిపెడితే అది తిరిగి పైకెగుస్తుంది” అని పుతిన్ పేర్కొన్నారు. అతను క్రిమియాను ఓ “వ్యూహాత్మక భూభాగం”గా వర్ణించాడు. “ఉక్రెయిన్ ‘నాటో’లో చేరబోతుండటంతో ఘనమైన సైనిక చరిత్రగల రష్యన్ పట్టణమైన క్రిమియాలోని సెవాస్టపోల్‌లో ‘నాటో’ యుద్ధనౌకలు మోహరించనున్నాయి”. “సెవాస్టపోల్‌లో ‘నాటో’ నావికాదళాలకు మనం అతిథులుగా ఉండటం నా ఊహకందటం లేదు. వారు గొప్ప స్పీహీతులే. ఇంకా అంతకంటే వారినే సెవాస్టపోల్‌లో మన అతిథులుగా ఉండనిద్దాం” అని పుతిన్ పేర్కొన్నారు. రష్యాలో క్రిమియా విలీనాన్ని “వంచనాత్మకమైనది”గా పశ్చిమదేశాలు పేర్కొనటాన్ని పుతిన్ కొట్టి పారేశాడు. “బలమున్న వాడిదే రాజ్యం” అన్న విధానాలతో అమెరికా మార్గనిర్దేశం చేయబడుతూండటాన్ని పుతిన్ తీవ్రంగా విమర్శించాడు. “ప్రత్యేకత్వం కలిగిన వారుగా, ఎంపిక చేయబడిన వారుగా తమకు తాము భావించే స్థితికి వారు చేరారు. ప్రపంచ దేశాల భవితవ్యాన్ని తామే నిర్దేశించగలమని, తామెప్పుడూ సక్రమంగా వ్యవహరిస్తామని వారు భావిస్తున్నారు” అని పుతిన్ విమర్శించాడు.

సంక్షోభ ముగింపుకు వ్యర్థ ప్రయత్నాలు

మార్చి 21 - ఏప్రిల్ 18 మధ్యకాలంలో పరిణామాలు నాలుగు అంశాలను స్పష్టంచేస్తున్నాయి.

- ఉక్రెయిన్‌లోని నూతన ప్రభుత్వం ఉక్రెయిన్ లోని రష్యన్ భాష మాట్లాడే ప్రాంతాలలో నిరసనలను అణచివేసే దిశగా ముందుకు సాగింది.
- కేంద్ర ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా నిరసనకారులంతా వీధుల్లోకి వచ్చారు. వారు సాయుధ చర్యలకు పాల్పడ్డారు. ప్రభుత్వ భవనాలను ఆక్రమించారు. ప్రభుత్వ సాయుధ బలగాలతో తలపడ్డారు. వారు మరింత అధిక స్వయంప్రతిపత్తిని స్వయంపాలనను వారి ప్రాంతాలలో డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ప్రజాభిప్రాయ సేకరణద్వారా స్వతంత్రం ప్రకటించుకుంటామని కూడా వారు హెచ్చరించారు.
- రష్యా, యూరోపియన్ యూనియన్, ఉక్రెయిన్ మరియు అమెరికాల నడుమ చర్చలద్వారా ఈ సంక్షోభంనుండి బయటపడే మార్గాన్ని కనుగొనే ప్రయత్నం వేగం వుంజుకుంది.
- రష్యా, ఇ.యు. అమెరికా, ఉక్రెయిన్ దేశాల విదేశాంగశాఖా మంత్రులు ఏప్రిల్ 17న జనీవాలో సమావేశమై ఈ సంక్షోభ పరిష్కార పథకాన్ని ఆమోదించారు. ఉక్రెయిన్ ప్రభుత్వం రాజ్యాంగ సవరణద్వారా అధికారాన్ని వికేంద్రీకరించి, రష్యన్ భాష మాట్లాడే ప్రాంతాలకు మరిన్ని అధికారాలు ఇవ్వటానికి తప్పనిసరిగా చర్యలు చేపట్టాలని వారు అంగీకారానికి వచ్చారు. ఉక్రెయిన్ దేశంలో నియమ రాహిత్యంగా వున్న బలగాలు నిరాయుధం కావాలని, ప్రభుత్వ కార్యాలయాలను ఖాళీ చేయాలని వారు పిలుపు నిచ్చారు.

అత్యంత తీవ్ర నేరాలకు పాల్పడినవారిని మినహా, మిగతా ఆందోళనకారులందరినీ క్షమించి విడిచేందుకు; రాజ్యాంగ సవరణ చేపట్టేందుకు అన్ని రాజకీయ శక్తులు మరియు అన్ని ప్రాంతాల ప్రతినిధులతో కూడిన విశాల జాతీయ చర్చను ప్రారంభించటానికి ఉక్రెయిన్ ప్రభుత్వం అంగీకారం తెల్పింది.

కానీ, ఈ ఒప్పందానికి ఎవరి భాష్యాలు వారు చెప్పారు. కేంద్రప్రభుత్వం సైనిక చర్యలను వెంటనే ఆపివేయాలని, రైటోనిక్వార్‌ను, సరికొత్త స్వీయరక్షణ బలగాలను తొలుత నిరాయుధం చేసేంత వరకూ తాము ఆయుధాలు వదలబోమని ఉక్రెయిన్ ఆగ్నేయ ప్రాంతంలో ఆందోళనకారులు ప్రకటించారు. ఉక్రెయిన్ ప్రభుత్వం సైనిక చర్యలను విడవకుండా సాగిస్తోంది. కానీ పూర్తిగా సైనిక బలగాలపై ఆధారపడిమాత్రమే పరిస్థితిని అదుపులోకి తీసుకువచ్చే కర్తవ్యం

కష్టతరమైందిగా ఉక్రెయిన్ ప్రభుత్వం భావిస్తోంది. ఆందోళనకారులు తలవంచటానికి సిద్ధంగా లేరు. సైనిక బలగాల దొంతరల్లో నుండి కూడా అక్కడో ఇక్కడో నిరసన, వ్యతిరేకతలను ప్రభుత్వం ఎదుర్కొంటున్నది. వారు నిరసనకారులపై కాల్పులు జరిపేందుకు నిరాకరిస్తున్నారు. పూర్తిస్థాయి రాజ్యాంగ సంస్కరణలు మరియు రష్యన్ భాషకు ప్రత్యేక హోదావంటి వాగ్దానాలతో ప్రభుత్వం ఆందోళనకారులను బుజ్జగించే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నది. అయినప్పటికీ సంక్షోభం కొనసాగుతూవుంది. ప్రభుత్వ బలగాలకు, నిరసనకారులకు నడుమ ఘర్షణలు కొనసాగు తున్నాయి. ఉక్రెయిన్‌లోని రష్యన్ భాషమాట్లాడే ప్రజలకు మరిన్ని హక్కులను గ్యారంటీ చేసే సమాఖ్య నిర్మాణాన్ని కోరుతున్న ఆందోళనకారుల డిమాండ్ నెరవేర్చటమే, సంక్షోభంనుండి బయటపడే మార్గంగా చెపుతూ రష్యా ఆందోళనకారులకు తన మద్దతును కొనసాగిస్తూంది. కాగా అమెరికా, యూరోపియన్ దేశాలు-ఉక్రెయిన్‌లో సమస్యంతటికీ కారణంగా రష్యాను నిందించటాన్ని కొనసాగిస్తున్నాయి.

ఉక్రెయిన్ ప్రజానీకం ముందున్న కర్తవ్యం

మొదటనే పేర్కొన్నట్లుగా-ఉక్రెయిన్ ప్రజల వాస్తవిక సమస్యలు, వాటి పరిష్కారంకోసం ప్రజల పోరాటం; తమ దేశ స్వాతంత్ర్యం, సార్వభౌమత్వం, ప్రాదేశిక సమగ్రతలను కాపాడుకునేందుకు వారు జరిపే పోరాటమంతా ప్రక్కకు తోసివేయబడి, నేడు ఉక్రేనియా - రష్యా, అమెరికా మరియు ఇతర సామ్రాజ్యవాదదేశాలు వారి అధిపత్యాన్ని చెలాయించే ఆటస్థలంగా మార్చివేయబడింది.

ఉక్రెయిన్‌లో అమెరికా, ఇ.యు.దేశాల దన్నుతో నున్న శక్తులు అధికారాన్ని కైవసం చేసుకోవటంతో ఈ క్రిడ ఉచ్చస్థితికి చేరుకుంది. రష్యా ఈ పరిణామాన్ని ‘తాను వెనుదిరగలేనంత వెనక్కు తోసివేయబడిన చర్య’గా చూస్తోంది. మరింత దారుణంగా మారుతున్న పరిస్థితులనుండి కాపాడుకునేందుకు ప్రత్యక్ష సైనిక జోక్యానికి సైతం రష్యా తలపటాయించబోదన్నట్లుగా కన్పిస్తోంది. కానీ, రష్యాలో క్రిమియా విలీన నిర్ణయంతో ఆ అవసరం ఏర్పడకపోవచ్చు. క్రిమియా పాలకులు,

నూతన... (మొదటి పేజీ తరువాయి)

దిగజార్చి, అక్షరాలు దిద్దించే కార్యక్రమాలతో విద్య నేర్చటమే విద్యాహక్కుగా చిత్రించారు. వైద్యశాలలను అన్నివిధాలా దిగజార్చి, వైద్యాన్ని కార్పొరేటువరంచేసి, బీమాకంపెనీల కబంధ హస్తాల్లోకి నెట్టడాన్నే ఆరోగ్యహక్కుగా చిత్రిస్తున్నారు. దేశసంపదంతా విదేశాలకు తరలిపోయి ఉత్పాదక పరిశ్రమలు లేక ఏర్పడుతున్న నిరుద్యోగానికి ముష్టిపెతుకుల పథకంతో ఉపాధిహామీ హక్కుగా చిత్రిస్తున్నారు. నానాటికీ దుర్భరమౌతున్న జీవన పరిస్థితులతో ప్రజలలో పెల్లుబుకుతున్న అశాంతిని చల్లార్చేందుకు ఈ మోసపూరిత పథకాలను అమలుచేస్తున్నారు. ప్రజలను పోరాటమార్గం చేపట్టకుండా మళ్లించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

అయినా ప్రజలు పోరాట మార్గాన్నెంచు కుంటున్నప్పుడు, వారి సంఘటిత శక్తిని దెబ్బతీసేందుకు కుల, మత, ప్రాంతీయ తలను వైషమ్యాలుగా రెచ్చగొట్టి ప్రజలను చీల్చివేస్తున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ విభజనను వైమనస్యాలను రెచ్చగొట్టేందుకు వినియోగించిన, ఇంకా వినియోగిస్తున్న పాలకపార్టీల తీరూ, అభివృద్ధి జపం సాగిస్తూనే ముజఫర్‌నగర్‌లో మతఘర్షణలు రెచ్చగొట్టిన తీరూ, విద్య - ఉద్యోగాలు లేని రిజర్వేషన్ల అంశాన్ని కుల వైషమ్యంగా రెచ్చగొట్టిన తీరూ దీనికి తార్కాణంగా వున్నాయి.

వీటిని అధిగమించి ప్రజలు సాగించే పోరాటాలపై పాలకవర్గాలు పాశవిక అణచివేతను

మొదటి పేజీలో కవిత రాసిన కవి పేరు తెలియరాలేదు. ఆంగ్లమూలం: revcom.us సౌజన్యంతో ఆ కవితకు స్వేచ్ఛానువాదం ప్రచురిస్తున్నాం. - సం॥

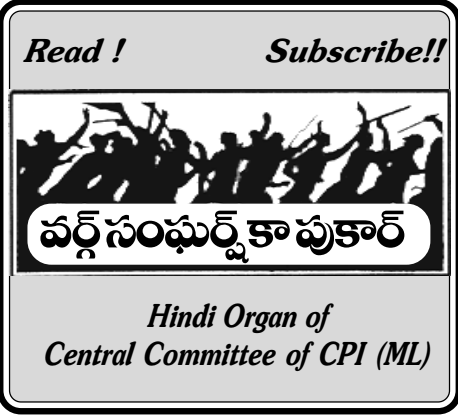
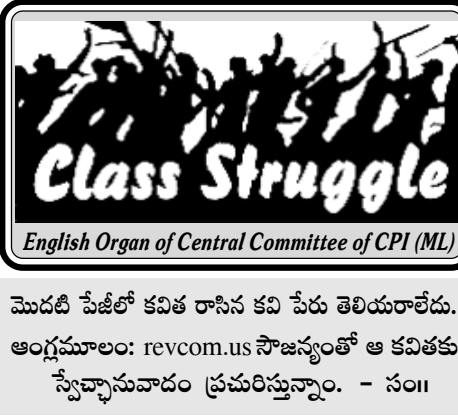
ప్రజలు విలీన నిర్ణయానికి చేరుకునే విధంగా రష్యా తన ప్రయత్నాలన్నింటినీ చేసింది. ఈ సందర్భంలో అమెరికా, యూరోపియన్ దేశాలపై పైచేయి సాధించటంలో రష్యా కృతకృత్యురాలైంది. ఆట ఇంకా ముగియలేదు. ఉక్రెయిన్‌లో మిగిలిన భాగంపై అధిపత్యం కొరకు అది కొనసాగుతోంది. ప్రత్యక్ష సైనిక జోక్యం గురించి రష్యా నిరంతరాయంగా మాట్లాడుతుండటం, రష్యాపై ఆంక్షల విధింపు గురించి ఒణామా నిరంతర బెదిరింపులు దీనినే సూచిస్తున్నాయి.

కొంతకాలంగా అంతర్జాతీయ వేదికపై రష్యా గతంకంటే చురుగ్గా, నిర్ణయాత్మకంగా వ్యవహరించ గలగటాన్ని గమనించవచ్చు. కొంతకాలం క్రితం రష్యాయొక్క ఈ తరహా పాత్రను మనం సిరియా సందర్భంలో చూశాం. తన స్వీయస్థానంకోసం అది తీవ్రంగా పోటీ పడుతూ అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ప్రభావాన్ని నెరిపేందుకు, వివిధ దేశాల సమస్యలతో వ్యవహరించటంలో తన వంతు పాత్రకోసం పోటీపడు తున్నది. సరిహద్దులలో బలహీనపడటాన్ని, చుట్టివేతకు గురవటాన్ని ఆమోదించినట్లయితే, అది అంతులేని సంక్షోభానికి, కల్లోలానికి దారితీసి, అంతర్జాతీయంగా రష్యాను ఇబ్బందికర స్థితికి గురిచేస్తుందని దానికి తెలుసు. కనుకే, రష్యా నిశ్చయాత్మకంగా వుంది. ప్రపంచ దేశాలన్నింటిపై తన గుత్తాధిపత్యాన్ని చెలాయించాలనే అమెరికా ప్రయత్నం - పెరుగుతున్న అనేక సవాళ్ళను ఎదుర్కోవటంతోపాటుగా, ప్రపంచంలో బహుళ ధృవపరిస్థితి వేగంగా పెరుగుతోందని ప్రపంచ పరిణామాలు స్పష్టంచేస్తున్నాయి.

ఉక్రెయిన్‌లోని కార్మికవర్గము మరియు పీడిత ప్రజానీకం - సామ్రాజ్యవాదశక్తులు, పాలకవర్గాలు, సామ్రాజ్యవాదుల కనుగుణంగా వ్యవహరించే ప్రతీఘాతుక, నయాఘాశిస్టుశక్తులు కుమ్ముక్తై అనుసరిస్తున్న చొరబాటు, అధిపత్య రాజకీయాలకు వ్యతిరేకంగా సుదీర్ఘమైన, క్లిష్టతరమైన పోరాటాన్ని సాగించాలి. తద్వారా మాత్రమే వారు తమ భవితవ్యాన్ని తమ చేతుల్లోకి తీసుకోగలుగుతారు; స్వతంత్ర, సార్వభౌమత్వ, ప్రజాస్వామిక ఉక్రెయిన్‌ను నిర్మించుకో గలుగుతారు. ఇదే వారి ముందున్న ఏకైక మార్గం.★

సాగిస్తున్నాయి. యూనియన్ పెట్టుకునే హక్కును నిరాకరించిన యాజమాన్యంపై పోరాడుతున్న మారుతీకార్మికులను రెండేళ్ళుగా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వేధిస్తున్నాయి. చివరకు గుజరాత్‌లో మరో ఫ్యాక్టరీ పెట్టుకుని, హర్యానాలో ఫ్యాక్టరీని మూసివేసేందుకు గుజరాత్ మోడీ, ఢిల్లీ మన్మోహన్‌ల ప్రభుత్వాలెలా సహకరించాయో గమనిస్తే భారత పాలకుల దళారీ స్వభావం బయటపడుతుంది. కార్మిక చట్టాలనన్నింటినీ సవరించి కాగితాలపైనే వున్న కార్మిక హక్కులను కూడా హరించేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ప్రజలను అణచివేయటానికి పీకల వరకూ సాయుధు లౌతున్నారు. అర్థసైనిక బలగాలలో సగం ప్రజల మీదే ప్రతిరోజూ జులం చేస్తున్నాయి. ఇవికాక మరో ఐదు బెటాలియన్లు కొత్తగా ఏర్పాటు చెయ్యబోతున్నారు. ప్రజలపై నిఘాకూ అనేక సంస్థలను ఏర్పాటుచేస్తున్నారు. నానాటికి నిర్బంధపు పడగనీడన బ్రతుకుగా ప్రజాజీవనం మారుతున్నది.

దేశంనుండి సామ్రాజ్యవాదాన్ని తరిమి వేయకుండా, దున్నేవానికే భూమి కేంద్రంగా భూపంపిణీ సాగకుండా, సారాంశంలో నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం సాగకుండా భారత ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క మౌలిక సమస్య కూడా పరిష్కారం కాదు. ఈ వాస్తవాన్ని కార్మికవర్గం గుర్తించాలి. రైతాంగంతో చేతులు కలిపి నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి నాయకత్వం వహించేందుకు కార్మికవర్గం ‘మేడే’ నాడు వునరంకితం కావాలి. ★

ఉక్రెయిన్

సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్య రాజకీయాలకు మరో బలిపశువు

ఉక్రెయిన్‌లో పరిణామాలు రెండు ముఖ్యమైన అంశాలను మనముంచుచున్నాయి. 1) చిన్న చిన్న దేశాలు తమ స్వాతంత్ర్యాన్నీ, సార్వభౌమత్వాన్నీ, దేశ సరిహద్దుల్నీ కాపాడుకోవడం చాలా కష్టం. ఆ దేశ ప్రజలకు -తమ చొరవను తమ చేతుల్లో వుంచుకోవడం, తమ మౌలిక సమస్యల పరిష్కారానికి చేసే పోరాటం కొనసాగించడం చాలా కష్టం. రెండు అంబోతుల మధ్య జరిగే ఆధిపత్యయుద్ధంలో లేగ దూడలా ఈ దేశాల ప్రజానీకం ఇరుక్కున్నప్పుడు, వారి పోరాటం గందరగోళ పరిస్థితికి దారి తీయడమో, వారి వాస్తవ ప్రయోజనాలకు ఏమాత్రం సంబంధంలేని 'పోరాటం'గా మారడమో జరుగుతుంది. 2) సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య వైరుధ్యాలు ఒక నూతన స్థాయికి, తీవ్రదశకు చేరుకున్నాయి. ప్రపంచాన్నంతా తన ఆధిపత్యంలోకి తెచ్చుకోవాలన్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాద ప్రయత్నాలకు అటంకాలు, సవాళ్ళు పెరుగుతున్నాయి.

ప్రజలకు సమస్యల పరిష్కారాలు కావాలి

అక్టోబరు విప్లవానంతర కాలంలో ఉక్రెయిన్ ఒక దేశంగా ఉనికిలోకి వచ్చింది. అది 1922లో సోవియట్ యూనియన్‌లో చేరింది. పోలాండ్ ఆక్రమణలో వున్న ఒక భాగం 1939 లో ఉక్రెయిన్‌లో భాగమైంది. 1954 లో సోవియట్ యూనియన్ కృశ్చేవ్ పాలనలో వున్నపుడు క్రిమియా, ఉక్రెయిన్‌లో కలిసిపోయింది. కానీ, సోవియట్ యూనియన్ విచ్ఛిన్నాన్ని ఎదుర్కొంటున్నపుడు 1991లో ఉక్రెయిన్, సోవియట్ యూనియన్ నుండి విడిపోయింది. ఆనాటి నుండి ఉక్రెయిన్ ఒక స్వతంత్ర దేశంగా కొనసాగింది.

సోవియట్ యూనియన్‌తో తెగదెంపులు చేసుకున్న తర్వాత ఉక్రెయిన్ ఆర్థిక సమస్యలు ఇబ్బడి ముబ్బడి అయ్యాయి. గతంలో ప్రజలు అనుభవించిన రక్షణలు, సేవలు క్రమంగా పోగొట్టుకున్నారు. నిరుద్యోగం ఆకాశాన్నంటింది. ఉద్యోగాలకోసం, జీవనోపాధి కోసం ప్రజలు పెద్దఎత్తున రష్యాకో, యూరోపియన్ యూనియన్ (ఇయు)కో వలసలు పోవాల్సిన పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. దారిద్ర్యరేఖకు దిగువున వుండే ప్రజల సంఖ్య బాగా పెరిగింది. కార్మికుల, ఇతర శ్రమజీవుల వేతనాలు బాగా తగ్గిపోయాయి. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో పేదరికం అనూహ్యంగా పెరిగింది. యూరోపియన్ యూనియన్‌తో స్వేచ్ఛా వ్యాపార ఒప్పందం చేసుకోవడంతో ఉక్రెయిన్ సమస్యలు రెట్టింపయ్యాయి. ఇంతేగాక, ప్రపంచీకరణ విధానాల వల్ల, ఐ.యుమ్.ఎఫ్., ప్రపంచబ్యాంకు నిర్దేశించిన కఠినమైన షరతుల ముందు ఉక్రెయిన్ పాలకులు తలవంచవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. వారు పొదుపు చర్యలను, ఆర్థిక, వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక విధానాలలో మార్పులను, పరిశ్రమల మూసివేతలను, లేక బహుళజాతి కార్పొరేషన్లకు అమ్మివేయటం వంటి చర్యలను చేపట్టారు. ఈ విధానాలు సారవంతమైన వ్యవసాయ సాగుభూములను, వ్యవసాయ ఉత్పత్తిని నాశనం చేశాయి. ఫలితంగా సామూహిక వ్యవసాయ క్షేత్రాలు రద్దయిపోయాయి, లేక విదేశీ వ్యవసాయ కంపెనీలు వ్యవసాయ భూములను కొనుక్కున్నాయి. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, 73 బిలియన్ డాలర్ల అప్పుతో ఉక్రెయిన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ దివాళా స్థితికి చేరింది. నిరంకుశలు, అవినీతిపరులైన పాలకులు ఈ సంక్షోభం నుంచి బయటపడటానికి ఉక్రెయిన్ ఆర్థిక వ్యవస్థను మరింతగా రష్యాపైనే, ఇ.యు పైనే ఆధారపడేట్లుగా, ప్రజలపై మరింత భారం మోపడం వల్ల ఉక్రెయిన్ ప్రజలు మరింత అణచివేత పరిస్థితులకు గురయ్యారు. ఈ పరిస్థితి ప్రజలను తీవ్ర ఆందోళనలకు గురిచేసింది.

ఆధిపత్య రాజకీయాల క్రీడ

ఉక్రెయిన్ విడిపోవడమనేది రష్యాకు కూడా సమస్యలను సృష్టించింది. రష్యాదేశ నల్ల సముద్ర నావికా దళం, సెవాస్టోపోల్, ఇతర సైనిక స్థావరాలు ఉక్రెయిన్‌లోని క్రిమియాలో వున్నాయి. సముద్ర నావికా దళాన్ని విభజించడానికి 1997లో చాల కష్టపడి అంగీకరించాయి. ఫలితంగా సెవాస్టోపోల్‌తో పాటు సముద్ర నావికా దళం, ఇతర సైనిక స్థావరాలు రష్యాకు దక్కాయి. వాటిని క్రిమియాలో అట్టిపెట్టుకోడానికి రష్యాకు అనుమతి లభించింది. దీనికి ప్రతిఫలంగా ఉక్రెయిన్ దేశపు భారీ అప్పును రష్యా రద్దు చేయడమేగాక, ఉక్రెయిన్‌కు వార్షిక రుసుం చెల్లిస్తోంది.

ఎప్పుటినుండో అమెరికా, ప్రపంచాధిపత్యం కొరకు తనకు అడ్డుగా వున్న, బలమైన రష్యాను బలహీనపరచాలని ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేయడంలో నిమగ్నమై వుంది. సోవియట్ యూనియన్ విచ్ఛిన్నాన్నుండి లాభపడాలని అది త్వరితంగా పావులు కదిపింది. గతంలో సోవియట్ రిపబ్లిక్కులో భాగస్వాములుగా వున్న వాటిని ఒక దాని తర్వాత మరొకదానిని తన అధీనంలోకి తెచ్చుకోవడానికై ప్రయత్నిస్తోంది. అమెరికా, యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలతో కలసి, చాలా దేశాలు 'నాటో'లోనూ, యూరోపియన్ యూనియన్‌లోనూ చేర్చేట్లు చేయడంలో విజయం సాధించింది. రష్యాను చుట్టుముట్టాలనే వారి పథకం పూర్తి కావడానికే ఉక్రెయిన్‌ను తమ పట్టులోకి తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నాలను కొనసాగించింది. ఉక్రెయిన్ 'నాటో'లో భాగం కావడంతో, నాటోను మాస్కో దరిదాపుల్లోకి తెచ్చినట్లు కాగలదు. అంతేగాక బ్లాక్ సీ, మధ్యధరా ప్రాంతం నుంచీ, కాకసస్ నుండి రష్యాను దూరం చేసినట్లు అవుతుంది. ఈ పరిస్థితి రష్యాకు చాలా ప్రమాదకరం. అమెరికా, ఇతర యూరోపియన్ శక్తులతో తలపడటంలో రష్యా చాల బలహీనంగానూ, రక్షణాత్మక స్థితిలోనూ వుంది. ఆర్థికమైన ఎరలతోనూ, ఆర్థిక, రాజకీయ పత్తిళ్లతోనూ, ఉక్రెయిన్ పాలక వర్గాలను తమ వైపు త్రిప్పుకోడానికి అమెరికా, యూరోపియన్ యూనియన్లు నిరంతర ప్రయత్నాలు కొనసాగిస్తున్నారు. వారు రష్యా వ్యతిరేక రాజకీయ శక్తులను, నయాఫాసిస్టు పార్టీలను, గ్రూపులను, సాయుధ ముఠాలను చేరదీసి విచ్ఛిన్నాన్ని ప్రేరేపించడం, పాలకవర్గాలలో చీలికలు సృష్టించడం, పాలకులను మార్చడం - వారి లక్ష్యసాధనాలై ఆకస్మిక తిరుగుబాట్లను రెచ్చగొడుతున్నారు.

రష్యా ఈ పరిణామాలతో కలవరపడ్డోంది. అమెరికా, యూరోపియన్ దేశాల ప్రయత్నాలను వమ్ముచేయడానికి రష్యా తన వ్యూహాలను తాను అనుసరిస్తోంది. ఉక్రెయిన్‌లో తన రాజకీయ ప్రభావాన్ని నిలబెట్టుకోడానికీ, ఇంకా పెంచుకోడానికీ అన్ని రకాలుగా అది ప్రయత్నిస్తోంది. తనకనుకులంగా పరిణామాలను మలచుకొనేందుకు చూసుకొంటోంది. ఉక్రెయిన్ ఈసాస్య ప్రాంతాల్లో, క్రిమియాలో రష్యన్ భాష మాట్లాడే ప్రజల్లో మంచి ప్రభావం కల్గివుంది. (క్రిమియా ఇటీవలి కాలం వరకు ఉక్రెయిన్‌లో భాగంగా వుంది). అంతేగాక ఉక్రెయిన్‌లోని పాలకవర్గంపైనా, ఉన్నత ఉద్యోగ శక్తులపై కూడ బలమైన ప్రభావం కల్గివుంది. ప్రజాభిప్రాయాన్ని, పాలకుల విధానాలను తనకనుకూలంగా మలచుకోడానికి ఈ ప్రభావాన్ని ఉపయోగించుకుంటోంది. ఆర్థిక సహాయం, వాణిజ్యం, చమురు, సహజవాయువులు సబ్సిడీ ధరపై అందించటం, రుణాలు, నల్ల సముద్రాన్ని వాడుకున్నందుకు, నల్ల సముద్రపు నౌకాదళ స్థావరానికి, క్రిమియాలో మిగిలిన మిలటరీ స్థావరాలకు చెల్లింపులు - ఇవన్నీ ఉక్రెయిన్ ఆర్థిక వ్యవస్థను, రాజకీయాలను ప్రభావితం చేయడంలో ముఖ్యమైన ఆర్థిక కీలకాంశాలుగా వున్నాయి. ఉక్రెయిన్‌ను కూడా కలుపుకొని యురేషియా ఆర్థిక వ్యవస్థను నిర్మించాలనేది కూడా రష్యా వ్యూహంలో భాగమే. గతంలోవున్న రిపబ్లిక్‌లన్నింటిని తన అదుపులోకి తీసుకోవాలని కూడా అది కలలు కంటోంది.

ఇక్కడ ఒక్క విషయం స్పష్టమౌతోంది. ఒకవైపు అమెరికాకు, యూరోపియన్ శక్తులకూ - మరోవైపు రష్యాకు మధ్య రూపొందుతున్న వైరుధ్యాలు, వారి వ్యూహ, ప్రతివ్యూహాలు సామ్రాజ్యవాద స్వభావం కల్గినవే. ఉక్రెయిన్‌పై ఎవరి ఆధిపత్యం వారు రుద్దటానికి ఆయా శక్తుల యొక్క కాంక్షలు, కుట్రలు ఫలితంగానే మౌలికంగా ఈ ప్రయోజనాల ఘర్షణ జరుగుతోంది. ఉక్రెయిన్ సమస్యలపై ఈ రెండు శక్తుల మధ్య గల ఘర్షణ కానీ, అంగీకారం ఫలితంగా కానీ, ఉక్రెయిన్ ప్రజలు స్వేచ్ఛాయుతమైన, స్వతంత్రమైన భవిష్యత్తు గడిపే హక్కు పోగొట్టుకుంటారు. సామ్రాజ్యవాద కుట్రలకూ, కుహకాలకూ, జోక్యందారి విధానాలకూ, ఆధిపత్య రాజకీయాలకూ వ్యతిరేకంగా పోరాటం ద్వారా మాత్రమే ఉక్రెయిన్ ప్రజలు స్వేచ్ఛగా మౌలిక ప్రయోజనాలను కాపాడుకోగలరు.

సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్య విధానాలతోపాటు పాలకుల విధానాలవల్ల కూడా ఉక్రెయిన్ ప్రజలు పడరాని బాధలు పడ్డారు. ప్రజలేమో ఒక స్వతంత్రమైన, సార్వభౌమత్వం కల్గిన, ప్రజాస్వామ్యయుతమైన

ఉక్రెయిన్‌ను కోరుకుంటున్నారు. వారి మౌలిక సమస్యల పరిష్కారాలు కోరుతున్నారు. అమెరికా, రష్యా, ఇంకా ఇతర సామ్రాజ్యవాద శక్తులు అవలంబించిన జోక్యందారి విధానాలు, ఆధిపత్య విధానాలు - ఉక్రెయిన్ ప్రజల పోరాటాన్ని మరింత సంక్లిష్టం చేశాయి. పెడదారి పట్టించే విచ్ఛిన్నకర శక్తుల ప్రయత్నాలకు వారు జరుపుతున్న పోరాటం పదేపదే బలవుతోంది.

రాజకీయ సంక్షోభం-ఆధిపత్య రాజకీయాలు

2004లో విక్టర్ యాంకోవిచ్ ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షునిగా ఎన్నికయ్యాడు. కానీ, అమెరికా, ఇ.యు. దేశాలు దీనిని జీర్ణించుకోలేకపోయాయి. ప్రతిపక్షంలోని శక్తులకు వీరు అన్నివిధాలైన సహాయ సహకారాలందజేసి యాంకోవిచ్ అధికారానికి రాకుండా నిరోధించేందుకు 'కలర్డ్ రివల్యూషన్'గా పిలవబడే ఆందోళనను రేపారు. దీనితో ఉక్రెయిన్ రాజధాని కీవ్ అరాచక కేంద్రంగా మారిపోయింది. ఈ పరిస్థితిని ఉపయోగించుకొని అమెరికా అనుకూల నాయకుడైన విక్టర్ యుస్సెంకో బలప్రయోగంతో అధికారాన్ని చేజిక్కించుకొని, తనకు తాను ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షునిగా ప్రకటించుకొన్నాడు. ఉక్రెయిన్‌ను 'నాటో' సభ్యదేశంగా ప్రకటించటం వంటి చర్యలను అతను చేపట్టాడు. ఏమైనా, 80శాతం పైగా ప్రజలు వ్యతిరేకించటంతో ఈ ప్రయత్నాలలో అతను సఫలీకృతుడు కాలేక పోయాడు.

2010లో అమెరికా మరియు ఇ.యు.దేశాల అనుకూలురు ఉక్రెయిన్ అధ్యక్ష ఎన్నికలలో ఘోరమైన ఓటమిని చవిచూశారు. వారి ప్రతినిధిగా వున్న యుస్సెంకో కేవలం నాలుగుశాతం ఓట్లు మాత్రమే పొందగా, విక్టర్ యాంకోవిచ్ అత్యధిక అధిక్యాన్ని సాధించి అధ్యక్షునిగా ఎన్నికయ్యాడు. ఈ ఎన్నికలు స్వేచ్ఛగా, సక్రమంగా జరిగాయని బహిరంగంగా ఒప్పుకోవటం మినహా అమెరికా, ఇయు లకు మరో గత్యంతరం లేకపోయింది. అయినప్పటికీ, వాస్తవ పరిస్థితికి అనుగుణంగా వారు పునరాలోచన చేయటానికి సిద్ధంగా లేరు. కనుక, వారు ఉక్రెయిన్‌లో సమస్యలను పురికొల్పారు.

యాంకోవిచ్ ప్రభుత్వానికి శాంతి-స్థిరత్వాలను అందించేందుకు, అదే సమయంలో ఆ ప్రభుత్వాన్ని గందరగోళపరిచే ఇ.యు. దేశాల ప్రయత్నాలను నిలువరించేందుకు రష్యా-ఉక్రెయిన్-ఇ.యు.దేశాల నడుమ ఓ ఒప్పందం కొరకు రష్యా ప్రయత్నం చేసింది. కాగా, ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షునిపై వత్తిడి పెంచటంద్వారా ఆ దేశాన్ని యూరోపియన్ యూనియన్‌లో భాగస్వామిగా చేసే ఒప్పందంపై సంతకం చేయించే పనిలో అమెరికా, ఇ.యు.లు తలమునకల్లే వున్నాయి. "లోతైన, సమగ్రమైన స్వేచ్ఛా వాణిజ్య ఒప్పందం" రూపొందించి, లిథువేనియా రాజధాని విల్‌నుయస్‌లో దానిపై సంతకాలు చేయటానికి రంగం సిద్ధం చేశారు. కానీ ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షుడు మరియు ప్రధాని ఈ సమావేశాన్ని వాయిదా వేయాలని నిర్ణయించటంతో అది అప్పటికి ఆగింది.

2013 డిసెంబర్‌లో ఉక్రెయిన్‌తో రష్యా ఓ ఒప్పందాన్ని చేసుకుంది. ఈ ఒప్పందంతో తనకు ఉక్రెయిన్ చెల్లించాల్సిన 15 బిలియన్ డాలర్ల అప్పును రద్దుచేసేందుకు, అలానే ఉక్రెయిన్‌కు ఎగుమతిచేసే సహజ వాయువు ధరను 60శాతం (3.5 బిలియన్ డాలర్లు) తగ్గించేందుకు రష్యా అంగీకరించింది. ఇది-ఉక్రెయిన్‌ను ఇ.యు.లో విలీనం కాకుండా నిలువరించేందుకు రష్యాచేసిన ప్రయత్నమనేది స్పష్టమే. ఈ చర్యలతో చాలా సహజంగానే అమెరికా, ఇ.యు. దేశాలు ఆగ్రహంతో రగిలిపోయాయి. విక్టర్ యాంకోవిచ్ ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసేందుకు అన్నివిధాలా ప్రయత్నాలను ముమ్మరం చేశాయి. ఇందుకొరకు యాంకోవిచ్ ప్రభుత్వంలోని ప్రత్యర్థులకు; అతి-మితవాదులు, నయాఫాసిస్టులతో సహా అన్నిరకాలైన శక్తులకు వారు సహాయ సహకారాలందించారు. యాంకోవిచ్ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా నిరసనాందోళన పరిస్థితులను, ఒక తరహా తిరుగుబాటును ఈ శక్తులు సృష్టించాయి.

అమెరికా, ఇ.యు.దేశాల నుండి పెరుగుతున్న వత్తిడితోపాటు, సాయుధ మూకల దాడులు పెరగటం, ఆర్థిక సంక్షోభం తీవ్రంగావటంతో ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షుడు యాంకోవిచ్ శాంతిస్థాపన కొరకు, ప్రతిపక్షంతో చర్చలకు సిద్ధమయ్యాడు. 2014 ఫిబ్రవరి 21న ప్రాస్, జర్మనీ, పోలెండ్ దేశాల విదేశాంగ మంత్రుల సమక్షంలో యాంకోవిచ్ చర్చలు జరిపి ప్రతిపక్షంతో ఓ ఒప్పందంపై సంతకం చేశాడు. దీని ప్రకారం ఉక్రెయిన్‌లో సంకీర్ణ ప్రభుత్వానికి మార్గం సుగమం చేసేందుకు; రాజ్యాంగ సంస్కరణలను చేసేందుకు అంగీకరించటంతోపాటు 2014లో ఎన్నికలు నిర్వహించేందుకు కూడా అంగీకరించాడు. కానీ ఇవేవీ శాంతిని స్థాపించలేకపోయాయి.

గంటల వ్యవధిలోనే ప్రతిపక్షాలు ఈ ఒప్పందాన్ని చెత్తబుట్టలోకి విసిరి పారేశాయి. ఉక్రెయిన్ అధ్యక్షుడు యాంకోవిచ్ పదవిని వీడి, దేశాన్ని వదిలి వెళ్ళవలసిందిగా ఇవి వత్తిడి పెంచాయి. అమెరికా మరియు ఇ.యు.దేశాలు ప్రతిపక్షానికి పూర్తి దన్నుగా నిలిచాయి. ప్రతిపక్షం - అధికారాన్ని కైవసం చేసుకునేందుకు; ఆ విధంగా చేపట్టిన అధికారానికి ఇతర దేశాల ఆమోదం లభించేలా కావలసిన సహాయన్నంతా వారు అందించారు. ఈ ఒప్పందానికి ఒక రోజుముందుగా, యాంకోవిచ్ ప్రభుత్వంపై ఇ.యు.ఆంక్షలు విధించింది. ఇ.యు.-ఉక్రెయిన్ ఆస్తులను స్తంభించవేసి, ఆ ప్రభుత్వ నాయకులకు 'వీసా'లను నిషేధించింది. నూతన ప్రభుత్వానికి అధిపతిగా ఎవరు వుండాలనే దానిలో అమెరికా, ఇ.యు.లకు వారి స్వీయ ప్రాధాన్యతలు వారికన్నాయి. కానీ, చట్టబద్ధంగా ఏర్పడిన యాంకోవిచ్ ప్రభుత్వాన్ని చట్టవిరుద్ధమైన, కుట్ర పద్ధతుల్లో కూలదోసే లక్ష్యంలో మాత్రం పీఠంపై సమైక్యంగా వున్నారు.

యాంకోవిచ్ దేశాన్ని వదలివెళ్ళటంతో, ఉక్రెయిన్ పార్లమెంటు యాంకోవిచ్‌ను అభిశంసిస్తూ అలాగే స్పీకర్ అలెగ్జాండర్ టార్చిన్‌వీను మధ్యంతర అధ్యక్షునిగా నియమిస్తూ ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. 2014 మే 25ను ఎన్నికల తేదీగా ఈ తీర్మానం నిర్ణయించింది. 2011నుండి అవినీతి ఆరోపణలనెదుర్కొంటూ జైలులో వున్న యూలియా తిమోషెంకోను విడుదల చేసింది. చెప్పుకోదగిన సంఖ్యలో అతి-మితవాదుల, నయా ఫాసిస్టు పార్టీలైన పార్వీ సెక్టార్ మరియు స్కోబోడాలను మంత్రివర్గంలోకి చేర్చుకొని, వారికి ప్రముఖమైన స్థానాలు కల్పించారు. వీరి సాయుధ మిలిటెంట్లు వీధుల్లో విహారం సాగించారు; గొడవలను సృష్టించారు; హత్యలు సాగించారు; నూతన పాలకులకు సహాయ మందించే ప్రయత్నం పేరిట తాము జొరబడేందుకు వారు ప్రభుత్వ కార్యాలయాలను ఆక్రమించారు. నూతన ప్రభుత్వం తన అధికారాన్ని సుస్థిరం చేసుకునేందుకు తనవైపునుండి పలు చర్యలు చేపట్టింది. రష్యన్ భాషకు రెండవ అధికారహోదాను అది రద్దుచేసింది. ఉక్రెయిన్‌ను యూరోపియన్ యూనియన్‌తోనూ, నాటో కూటమితోను ముడిబెట్టేందుకు అది ప్రయత్నాలు చేసింది.

ఈ చర్యలు ఉక్రెయిన్ ఆగ్నేయ ప్రాంతంలోనూ, క్రిమియాలోనూ, రష్యన్ భాషమాట్లాడే ప్రజానీకంలోనూ ఆగ్రహాన్ని కలిగించి ఆందోళనలు రగిలించాయి. వారంతా ఈ నూతన ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వీధుల్లోకి వచ్చారు. తూర్పు ప్రాంతానికి చెందిన అన్ని స్థాయిల ప్రతినిధులు ఖార్కోవ్‌లో సమావేశమై నూతన ప్రభుత్వాన్ని చట్టవిరుద్ధమైనదిగా, రాజ్యాంగ విరుద్ధమైనదిగా పేర్కొంటూ నిరసించారు. ఈ ప్రభుత్వాన్ని గుర్తించటానికి వారు నిరాకరించారు.

యాంకోవిచ్ ప్రభుత్వ తొలగింపు చర్యను రష్యా నిరసించింది. అమెరికా మరియు యూరోపియన్ యూనియన్ శక్తులు-తనను బలహీనపరిచి ఈ ప్రాంతాన్ని తనకు ఆందోళనకరమైన, ప్రమాదకరమైన ప్రాంతంగా మలిచే బృహత్తర పథకంలో భాగంగా ఈ చర్యలు సాగించాయని రష్యా పేర్కొంది. నూతన ప్రభుత్వ ఆధిపత్యాన్ని వ్యతిరేకించే శక్తులకు అది తన మద్దతును తెలియజేసింది. తన ప్రయోజనాల పరిరక్షణతోబాటు, ఉక్రెయిన్‌లోని రష్యన్ భాష మాట్లాడే ప్రజల ప్రయోజనాలు కాపాడేందుకు ఈ పరిస్థితిలో జోక్యంచేసుకునే హక్కు తనకుందని రష్యా ప్రకటించింది. యాంకోవిచ్ ప్రభుత్వ కాలంలో ఉక్రెయిన్‌కు అందించిన ఆర్థిక రాయితీలన్నింటినీ రష్యా వెనక్కు తీసుకుంది.

రష్యాలో క్రిమియా విలీనం

పరిణామాలు వేగంగా సాగాయి. తొలుత ఉక్రెయిన్‌నుండి స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించుకున్న క్రిమియా, ఆ తర్వాత తనకు తానుగా రష్యాలో (తరువాతి 2వ పేజీలో)

ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో కానసాగుతున్న బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరీ, నిర్బంధపు పనిలో శ్రామికులు

నేటి సమాజం ఎంతో పురోభివృద్ధితో సాగుతున్నదని దోపిడీవర్గ పాలకులు, వారి భజన పరులైన శాస్త్రవేత్తలు, ఆర్థికవేత్తలు చేస్తున్న ప్రచారం బూటకమైనదే. ఆధునిక సమాజంలో కూడా బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరీ, నిర్బంధపు పని, కార్మికులను, శ్రామికులను దోచుకోవటం కొనసాగుతూనే ఉంది. బానిస, పూర్వదల్ సమాజాల్లో ఇది ప్రత్యక్షంగా ఉంటే, నేటి సమాజంలో రూపం మార్చుకొని కొనసాగు తున్నది. ఉత్పత్తి సాధనాలు, పరికరాలపై ఆధిపత్యం కలిగి ఉన్న బడా పెట్టుబడిదారులు, భూస్వాములు, తమ పరిశ్రమల్లో, భూముల్లో పనిచేయాల్సిన తప్పనిసరి పరిస్థితిని శ్రామికులకు కల్పించి, తక్కువ వేతనాలతో నిర్బంధపు పనిచేయిస్తున్నారు. దీన్ని గమనిస్తే పెట్టుబడిదారీ వర్గం చెప్పే 'ప్రజలకు - స్వేచ్ఛ' అనేది బూటకమైనదని స్పష్టమౌతుంది.

తమ దోపిడీని విస్తరించుకోవటానికి మోసపూరిత విధానాలతో సామ్రాజ్యవాదం, బడా బూర్జువావర్గం, బహుళజాతి సంస్థలు అనేక ఒప్పందాలను మూడవ ప్రపంచ దేశాలపై రుద్దుతున్నాయి. అందులో భాగమే ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, వ్యవసాయక ఒప్పందం. ఈ ఒప్పందాల ఫలితంగా పారిశ్రామిక-వ్యవసాయక రంగాలపై సామ్రాజ్యవాదులు, బడా పెట్టుబడిదారులు, బహుళజాతి సంస్థలు ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నాయి. ఫలితంగా వెనుకబడిన దేశాల్లో అనేక పరిశ్రమలు మూతపడి లక్షలాదిమంది కార్మికులు ఉపాధిని కోల్పోయి వీధిన పడుతున్నారు. భారీస్థాయిలో కార్పొరేటు వ్యవసాయం కోసం వెనుకబడిన దేశాల్లోని లక్షలాది ఎకరాలను బహుళజాతి సంస్థలు కొనుగోలు చేస్తున్నాయి. రైతులను భూముల నుండి గెంటివేయటంతో కార్మికులు, గ్రామీణపేదలు ఉపాధిని కోల్పోయి బ్రతుకు దెరువు కోసం వలసబాట పడుతున్నారు. వెట్టిచాకిరితో, స్వేచ్ఛలేకుండా వీరు బలవంతపు చాకిరీ చేస్తూ, దారుణమైన దోపిడీకి గురౌతున్నారు. బ్రతకాలంటే దీన్ని భరించక తప్పని పరిస్థితిలోకి వీరు వెట్టిబడ్డారు. దీన్ని గమనిస్తే బానిసత్వ మనేది, వెట్టిచాకిరీ, బలవంతపు పని రూపంలోకి మారిందేగానీ ఆచరణలో అది అమలుజరుగుతూనే ఉందని తేటతెల్లమౌతుంది. దీనికి వ్యతిరేకంగా జాతీయ, అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ఎన్ని చట్టాలు చేసినా, వీటిని ఆయాదేశాల పాలకులు అమలు జరపకపోవటంతో అవి నిరుపయోగంగా మారాయి.

నివేదికలు - చట్టాలు

1948లో విడుదలచేసిన అంతర్జాతీయ మానవ హక్కుల ప్రకటనలోని ఆర్టికల్ 4 "వివిధ" రూపాల్లో కొనసాగుతున్న ఎటువంటి బానిసత్వాన్నైనా తొలగించాలని పేర్కొంది. బానిసత్వం రద్దుకోసం 1956లో ఏర్పాటైన ఐక్యరాజ్యసమితి సమావేశ ప్రకటన ఆర్టికల్ 1 ప్రకారం బానిసత్వం రద్దు అంటే, బానిసత్వం, అప్పుల్లో బంధిలై నిర్బంధపు పనికి గురౌతున్నవారితోపాటు ఇతర రూపాల్లో కొనసాగుతున్న బానిసత్వాన్ని రద్దుచేయటం అని పేర్కొంది. అంతర్జాతీయ క్రిమినల్ కోర్టు ఆర్టికల్ 7(బి)(2)ప్రకారం బానిసత్వానికి గురిచేయటం మానవత్వానికి వ్యతిరేకంగా జరిపే నీచవర్గగా ప్రకటించాలని చెప్పింది.

ప్రపంచవ్యాపితంగా అమల్లో ఉన్న వెట్టిచాకిరి, అన్నిరకాల నిర్బంధపు పని, వేతనాల కోసం సామాజిక కార్యాచరణ, పనిహక్కు, వృత్తి ఉద్యోగాల్లో బేధభావం, బాలకార్మికుల వంటి అంశాల్లో ప్రాథమిక హక్కుల పరిరక్షణ గురించి అంతర్జాతీయ కార్మిక సంఘం (ఐఎల్ఓ) 1998 జూన్లో జరిపిన కార్మిక సమావేశం, పనికి సంబంధించి పాటించవలసిన ప్రాథమిక హక్కులపై ఒక ప్రకటన విడుదల చేసింది. అన్ని దేశాలూ వాటిని గౌరవించి అమలుచేయాలని కోరింది.

నిర్బంధంగా పని చేయించటాన్ని ఆపటం అన్న అంశంపై మొట్టమొదటి ప్రపంచ నివేదికను 2001లో విడుదల చేశారు. బానిసత్వం, బానిసత్వంలాంటి పద్ధతులు, అప్పుల్లో బంధించటం, నిర్బంధపు జైలు పనిలాంటి అనేకరకాల బలవంతపు పని విధానాలు అన్ని దేశాల్లో కొనసాగుతున్నట్లు నివేదిక పేర్కొంది. ప్రపంచీకరణ పర్యవసానంగా నిర్బంధపు పని విధానంలోనూ, మనుషుల అక్రమ రవాణాలోనూ, గతంలో లేని కొత్త పోకడల గురించి దీనిలో పేర్కొంది.

ప్రపంచవ్యాపితంగా అమలౌతున్న నిర్బంధపు పని గురించి అంతర్జాతీయ కార్మిక సంఘం 2005లో నిర్బంధానికి వ్యతిరేకంగా 'అంతర్జాతీయ ఐక్య సంఘటన' అనే నివేదికను విడుదల చేసింది. దాని ప్రకారం ప్రపంచవ్యాపితంగా కోటి 20 లక్షల మంది

నిర్బంధపు పనికి గురౌతున్నారు. వీరిలో 78,10,000 (60%మంది) బానిసత్వం, ఆర్థిక దోపిడీకి గురౌతుంటే 13,90,000(11% మంది) సెక్స్వరంగానూ, 24,90,000(20% మంది) ప్రభుత్వ మిలటరీ క్రింద నిర్బంధపు పనిలో ఉన్నారు. ప్రపంచవ్యాపితంగా నిర్బంధపు పనిచేస్తున్న వారిలో మూడు వంతులు అంటే 95 లక్షల మంది ఆసియా దేశాల్లోనే ఉన్నారు. ప్రపంచవ్యాపితంగా ప్రతి సంవత్సరం అక్రమ రవాణా చేయబడుతున్న మనుషుల సంఖ్య 24.5 లక్షలు. ఇప్పటి పరిస్థితిని గమనిస్తే ఈ సంఖ్య చాలా ఎక్కువగా ఉంటుంది.

ఒక మనిషి ద్వారా ఇష్టపూర్వకంగా కాకుండా ఏదైనా సేవగాని, పనిగాని భయపెట్టి, బెదిరించి చేయిస్తే అది నిర్బంధపు పనిక్రిందకే వస్తుందని 1980లో అంతర్జాతీయ కార్మికసంఘం కన్వెక్షన్ నెం. 29 ద్వారా పేర్కొంది. దేశాల అభివృద్ధికి నిర్బంధపు పనిచేయించటం కాని, సమ్మె కాలంలో కార్మికులకు శిక్షగాని, క్రమశిక్షణలో భాగంగా కార్మికులచేత నిర్బంధంగా పనిచేయించటం లాంటివి తొలగించాలని 1957లో అంతర్జాతీయ తీర్మానం చేశారు. అత్యంత దుర్మార్గంగా బాల కార్మికుల చేత చేయిస్తున్న నిర్బంధపు పనిని తొలగించాలని 1999లో తీర్మానం నెం. 182ను చేశారు. నిర్బంధపు పనుల రూపాలను కూడా అందులో పొందుపర్చారు. బానిసత్వం, దౌర్జన్యంగా ఎత్తుకు పోవటం, నిర్బంధంగా ప్రభుత్వ పనులు చేయించటం, వ్యవసాయరంగం, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో బెదిరించి పనులు చేయించుకోవటం, గృహల్లో పని, వెట్టిచాకిరీ, మనుషుల అక్రమరవాణా, నిర్బంధపు పనులు, జైలులో నిర్బంధపు పనులు మొదలగునవి నిర్బంధపు పనిలోకి వస్తాయి. వీటిని తొలగించాలని అంతర్జాతీయ కార్మిక సదస్సు తీర్మానించింది.

గ్రామీణ ప్రాంతాల నుండి వలస వెళ్ళిన వ్యవసాయ కూలీలు, పేదలు- హోటళ్ళు, షాపులు, ఇంటిపనుల్లో నిర్బంధపు పనికి గురౌతున్నారు. ఆసియా ఖండంలో ప్రత్యేకమైన వెట్టి చాకిరీ విధానం కొనసాగుతున్నది. దీని ప్రకారం కొంత సామ్యును ముందుగా అప్పు యిచ్చి, ఆ అప్పును తీర్చటానికి మొత్తం కుటుంబాన్ని పనిచేయించటం, సరైన లెక్కలు చెప్పకుండా రోజుకి 12 నుండి 14 గంటల పనిచేయించటం, తక్కువ జీతం ఇవ్వటం, ఎటువంటి స్వాతంత్ర్యం లేకపోవటం, ఇంకొకచోట పనిలో చేరే అవకాశం లేకుండా చేయటం, అప్పు తీర్చకుండా ఉన్నచోట నుండి వెళ్ళనీయకుండా చేయటం వంటి నిర్బంధం కొనసాగుతున్నది. భూస్వామ్య సమాజంలో ఇది ప్రత్యక్షంగా కన్పిస్తే, నేడు ఇతర రూపాల్లో కొనసాగుతున్నది.

అక్టోబరు 8, 2013న న్యూఢిల్లీలో అంతర్జాతీయ కార్మికసంఘం, భారత ఉద్యోగ, కార్మిక మంత్రిత్వ శాఖలు సంయుక్తంగా నిర్వహించిన సమావేశంలో, చట్టాలు చేసినా నిర్బంధపు వెట్టిచాకిరీ ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉందని, దాని రూపాలు మాత్రం మార్పు చెందాయని అనేకమంది వివరించారు. అంతర్జాతీయ కార్మికసంఘం 2012 నివేదిక ప్రకారం ప్రపంచ వ్యాపితంగా నిర్బంధపు పనిలో 2.09 కోట్లమంది ఉన్నారు. వీరిలో 55 శాతం మంది స్త్రీలు, బాలికలే.

ప్రపంచంలో ఆధునిక బానిసత్వం అత్యధికంగా ఉన్న 10 దేశాల్లో భారతదేశం మొదటిస్థానంలో ఉంది. చైనా, పాకిస్తాన్ ఆ తర్వాతి స్థానాలు ఆక్రమించగా బంగ్లాదేశ్ 10వ స్థానంలో ఉంది. ప్రపంచవ్యాపితంగా 162 దేశాల్లో ఆధునిక బానిసత్వం కొనసాగుతున్నది. ఒక్క భారతదేశంలోనే కోటి నలభై ఏడు లక్షలమంది బానిసత్వంలో మగ్గుతున్నారు.

ప్రపంచీకరణ, నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలు ఫలితంగా సామ్రాజ్యవాద దేశాల దోపిడీకి వెనుకబడిన దేశాల ప్రజలు మరింతగా గురికావాల్సివస్తున్నది. దోపిడీ పాలకుల విధానాల ఫలితంగా పేదలు ఉపాధికి దూరమై దుర్భరమైన పరిస్థితులకు గురౌతున్నారు. ఉపాధి వెతుక్కుంటూ పట్టణాలకు, ఇతర దేశాలకు వలసపోతున్నారు. వెనుకబడిన దేశాల్లో ఆర్థిక - రాజకీయ సంక్షోభం సృష్టించి అక్కడి ప్రజలను వలసబాట పట్టించి, వారికి తక్కువ వేతనాలు యిచ్చి పనులు చేయించుకొని, వారిని దారుణంగా దోచుకొనే విధానాలు సామ్రాజ్యవాద సంపన్న దేశాలు అనుసరిస్తున్నాయి. ఇలా వలస వచ్చినవారికి కార్మిక చట్టాలు వర్తించకుండా చేస్తున్నారు. యూరప్లో నిరుద్యోగులు 40 లక్షలకు పైగా ఉన్నా వారికి

ఉపాధి కల్పించకుండా, వలస వచ్చిన వారిని పనిలో పెట్టుకొంటున్నారు. స్థానికులకు ఎక్కువ వేతనం ఇవ్వాల్సి రావటమే అందుకు కారణం. వలస వచ్చిన ప్రజల వలస పరిశ్రమాధిపతులకు, సంపన్నులకు ఎటువంటి నష్టం ఉండదు. వలస ప్రజలకు ఓటుహక్కు నిరాకరించబడుతుంది. దేశ బహిష్కరణకు గురికావాల్సి వస్తుందనే భయంతో వీరు ఎటువంటి ఆరోపణలు, ఆందోళనలు చేయరు.

ఐక్యరాజ్యసమితి అంచనా ప్రకారం ప్రపంచంలో ఏ సమయంలోనైనా, దాదాపు 25 లక్షల మంది అక్రమ రవాణాకు గురౌతున్నారు. ఇది 32 బిలియన్ డాలర్ల వ్యాపారంగా సాగుతున్నది. పురుషులను తక్కువ జీతానికి ఎక్కువ పనిచేయాల్సిన వస్త్రపరిశ్రమ, వ్యవసాయరంగం, చేపలపెంపకంలో నియమిస్తున్నారు. బాల కార్మికులను కూడా ఇందులో పనిచేయిస్తున్నారు. స్త్రీలను, బాలికలను సెక్స్ వ్యాపారంలోకి దించటానికి ఈ అక్రమ రవాణా కీలకంగా ఉంది. ప్రతి సంవత్సరం అంతర్జాతీయ సరిహద్దుల ద్వారా 8 లక్షల మందికి పైగా స్త్రీలు, బాలికలు రవాణా చేయబడుతున్నారు. ఐక్యరాజ్యసమితికి చెందిన డ్రగ్స్ అండ్ క్రైమ్ రిపోర్టు ప్రకారం అత్యధిక స్థాయిలో మనుషుల రవాణా సాగుతున్న దేశాల్లో థాయిలాండ్, చైనా, నైజీరియా, అల్బేనియా, బల్గేరియా, బెలారస్ మాల్డోవా, ఉక్రెయిన్లు ఉన్నాయి. థాయిలాండ్, జపాన్, ఇజ్రాయిల్, బెల్జియం, నెదర్లాండ్, జర్మనీ, ఇటలీ మొదలగు దేశాలకు స్త్రీలు, బాలికలు అక్రమరవాణా చేయబడుతున్నారు.

అంతర్జాతీయ స్థాయిలో చట్టాలు, తీర్మానాలు చేసినా దోపిడీ పాలకులు వాటిని అమలు జరపకపోవటం వలన అవి అలంకార ప్రాయంగా మిగిలాయి. ప్రపంచ వ్యాపితంగా బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరి, నిర్బంధపు పని, అక్రమ వలసలు కొనసాగుతూనే ఉన్నాయన్న వాస్తవాన్ని పై సంఘటనలు తెలియచేస్తున్నాయి. పేదల దుర్భరమైన జీవితాలకు అద్దం పడుతున్నాయి.

భారతదేశంలో వివిధ ప్రాంతాల్లో, వివిధ రూపాల్లో వెట్టిచాకిరీ, నిర్బంధపు పని విధానం కొనసాగుతున్నది. దీన్ని వ్యతిరేకిస్తూ అనేక ఆందోళనలు, ఉద్యమాలు రావటంతో భారత పాలకులు కొన్ని చట్టాలు చేయక తప్పలేదు. 1976లో వెట్టిచాకిరీ నిర్మూలన చట్టం చేశారు. ఈ చట్టంతోపాటు కార్మికుల రక్షణ కోసమంటూ కొన్ని చట్టాలు చేశారు. అవి - పారిశ్రామిక విధానాల చట్టం, స్టాండింగ్ ఆర్డర్ చట్టం, షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ చట్టం, ఫ్యాక్టరీ యాక్ట్, ట్రాన్స్పోర్టు వర్కర్స్ చట్టం, బీడి అండ్ సిగరెట్ వర్కర్స్ చట్టం, సేల్ఫ్ వర్కర్స్ చట్టం, ట్రేడ్ యూనియన్ యాక్ట్, మైన లేబర్ యాక్ట్, జట్టుహమాలీన్ చట్టం వంటి చట్టాలు ఉన్నాయి. ఈ చట్టాలు చేసిన పాలకుల పర్వస్థభావం దోపిడీని పరిరక్షించేది కావటంతో, వాటిని అమలు పర్చటంలో చిత్తశుద్ధి లేకపోవటం వలన ఆ చట్టాలు నిష్ప్రయోజనంగా మారి, కార్మికులు నిర్బంధపు పని చేయాల్సి వస్తున్నది.

1976 లోని వెట్టిచాకిరీ నిర్మూలన చట్టం ప్రకారం ఎటువంటి రూపంలోనైనా నిర్బంధపు పనిచేయిస్తే అది మానవగౌరవానికి భంగకరంగా, మానవ విలువలకు వ్యతిరేకమైందిగా గుర్తించాలని, నిర్బంధం అనేది శారీరకంగానే కాకుండా, ఆర్థికపరమైన యిబ్బందులు కలుగజేసి, దాన్నుండి బయటపడే అవకాశం కూడా లేకుండా చేయటం, న్యాయమైన వేతనం అడిగే పరిస్థితి లేకుండా చేయటం వంటివన్నీ నిర్బంధపు పనిలో భాగమేనని చెప్పారు.

వెట్టిచాకిరీ వ్యతిరేక కేసుల్లో సుప్రీమ్కోర్టు అనేక తీర్పులు యిచ్చింది. ఆసియాడ్ కార్మికుల కేసులో 1982లోనూ, బంధువు విముక్తి మోర్గా వేసిన కేసులో 1984లోనూ యిచ్చిన తీర్పుల్లో కనీసవేతనంకన్నా, తక్కువ వేతనం పొందుతున్నట్లైతే, అతన్ని వెట్టిచాకిరీ బాధితుడి క్రింద గుర్తించాలని, అది నిర్బంధపు పని క్రిందకే వస్తుందని తీర్పు చెప్పారు. 1992లో పీపుల్స్ యూనియన్ ఫర్ డెమోక్రటిక్ రైట్స్ (పియుడిఆర్) వేసిన కేసులో కూడా ఇటువంటి తీర్పునే సుప్రీమ్కోర్టు ఇచ్చింది.

గాంధీ పీస్ ఫౌండేషన్, నేషనల్ లేబర్ ఇన్స్టిట్యూట్లు 1978లో సంయుక్తంగా జరిపిన సర్వే ప్రకారం దేశంలో వెట్టిచాకిరీ చేస్తున్న కార్మికులు 26.02 లక్షల మంది ఉన్నారు. వీరిచే నిర్బంధపు పనిచేయిస్తున్న వారిలో 89శాతం భూస్వామ్య కుటుంబాలవారే. 11

రాష్ట్రాల్లో 3,43,000 మంది శ్రామికులు వెట్టిచాకిరీలో మగ్గుతున్నారు.

వివిధ పనుల్లో, పరిశ్రమల్లో నిర్బంధపు పనికి గురౌతున్న వారిని పరిశీలిస్తే దాని వికృత రూపం అర్థమౌతుంది. చెరకు పరిశ్రమలో వెట్టిచాకిరీ గురించి మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వం 1997లో సుప్రీంకోర్టుకు సమర్పించిన నివేదికలో ఇలా తెలియచేసింది. మహారాష్ట్రలోని 130 పరిశ్రమల్లో 6 లక్షలమంది పనిచేస్తుండగా, వారిలో 70% మంది గిరిజనులని, వీరు కాంట్రాక్టర్ దగ్గర ముందుగా అడ్వాన్సు తీసుకొని, తీర్పులేక సంవత్సరాల తరబడి వెట్టిచాకిరీ చేస్తున్నారని తెలిపింది. గుంటూరు దగ్గరలోని యడ్లపాడు వద్ద ఒరిస్సా నుండి వచ్చిన కూలీల చేత జిన్నింగ్ మిల్లులలో ఈవిధంగానే పనిచేయిస్తున్నారు. వెట్టిచాకిరీ బాధితులను గుర్తించటానికి జాతీయ మానవహక్కుల సంఘం 2000 సంవత్సరంలో ఐఎస్ఎ అధికారి శంకరన్ నాయకత్వంలో నిపుణుల సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. వెట్టిచాకిరీ ఎక్కువగా అమలౌతున్న జిల్లాలను, పరిశ్రమలను పరిశీలించి 2001లో యిచ్చిన నివేదికలో 13 రాష్ట్రాల్లోని 172 జిల్లాలకే పరిమితం కాకుండా, అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ ఇది కొనసాగుతుందని తెలియ చేసింది. వ్యవసాయరంగంలో వెట్టిచాకిరీ అమలౌతున్న రాష్ట్రాల్లో ఆంధ్రప్రదేశ్, బీహార్, హర్యానా, కర్ణాటక, మధ్యప్రదేశ్, మహారాష్ట్ర, ఒడిసా, పంజాబ్, తమిళనాడు రాష్ట్రాలు ఉన్నాయి. వ్యవసాయేతర రంగాలైన ఇటుక బట్టిలు, రాయి క్వారీలు, బీడి పరిశ్రమ, తివాచీ అల్లకం, నిర్మాణ రంగాల్లో ఎక్కువగా వెట్టిచాకిరీ కొనసాగుతున్నదని తెలిపింది.

గ్రామీణ ప్రాంతాల ఇటుక బట్టిల్లో తీవ్రమైన వెట్టిచాకిరీ, నిర్బంధ పనివిధానం కొనసాగుతున్నది. నేషనల్ కమిషన్ ఆఫ్ రూరల్ లేబర్ అంచనా ప్రకారం 10 లక్షల మంది ఇందులో పనిచేస్తున్నారు. అఖిలభారత ఇటుకబట్టిల యజమానుల సంఘం ప్రకారం 22వేల యూనిట్లలో 30 లక్షల మంది దాకా పనిచేస్తున్నారు. మరో సర్వే ప్రకారం 50 వేల యూనిట్లలో ఒక్కొక్కదానిలో 100 మంది చొప్పున 50 లక్షల మంది పనిచేస్తున్నారు. పంజాబ్లోని 2,500 యూనిట్లలో లక్షా 30 వేల మంది వెట్టిచాకిరీ చేస్తుండగా, ఢిల్లీ చుట్టుప్రక్కల రాష్ట్రాల్లో 30 లక్షలమంది పనిచేస్తున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్లోని గుంటూరు, ప్రకాశం, కృష్ణా, ఉభయ గోదావరి జిల్లాల్లో వేలాదిమంది పనిచేస్తున్నారు. 1995లో సుప్రీమ్కోర్టు తమిళనాడులోని వెట్టిచాకిరీ కార్మికుల సంఖ్యను నిర్ధారించటానికి న్యాయవాది సిరాజ్ నైస్, గ్రామీణ పేదల సంఘం కార్యదర్శి డా॥ పెలిక్స్ ను నియమించగా, వారి పరిశోధనలో 10 లక్షల మంది కార్మికులు ఉన్నట్లు తేలింది. దీనిపై చట్టపరమైన చర్యలు తీసుకోవాలని సుప్రీమ్కోర్టు ఆదేశిస్తే, తమిళనాడు ప్రభుత్వం 25 వేలమందిని గుర్తించి విడుదలచేసింది. దీన్ని గమనిస్తే వెట్టిచాకిరీ, బలవంతపు పనికి గురౌతున్న శ్రమజీవుల పట్ల ప్రభుత్వాలు ఎంత బాధ్యతగా వ్యవహరిస్తుందో అర్థమౌతుంది.

దోపిడీకి గురౌతున్న బాలకార్మికులు

1991 సం॥ లెక్కల ప్రకారం 6 సంవత్సరాల నుండి 14 సం॥ల వయస్సు గల బాలకార్మికులు ప్రపంచంలో 20 కోట్లమంది ఉన్నారు. ఇప్పుడు వీరి సంఖ్య పెద్దమొత్తంలో పెరిగి ఉంటుంది. వీరిలో వ్యవసాయరంగంలో 2.5 కోట్ల మంది ఉన్నారు. వీరందరూ శ్రమదోపిడీకి తీవ్రంగా గురౌతున్నారు. చదువులతో, ఆటపాటలతో హాయిగా ఉండవలసిన వీరు, కుటుంబాల దుర్భర ఆర్థిక పరిస్థితుల వలన హోటళ్ళలో, కిరాణాకొట్లలో, ఇండ్లలో, బీడి, అగ్గిపెట్టెల, టపాసుల లాంటి పరిశ్రమల్లో పనిచేస్తున్నారు. అతి తక్కువ కూలీ, ఎక్కువ శ్రమతో శ్రమదోపిడీకి గురౌతున్నారు. చిన్నతనం నుండే బ్రతుకు పోరాటం చేస్తున్నారు. బాలలచేత పనిచేయించరాదని చట్టాలుచేసినా అవి అమలు జరగటంలేదు. వారి కుటుంబాల ఆర్థిక పరిస్థితి మెరుగుపర్చకుండా, బాలలు పనుల్లోకి పోకుండా చేయటం సాధ్యంకాదు. దోపిడీ వర్గ ప్రయోజనాలు కాపాడే పాలకులు అందుకు అనుగుణమైన విధానాలు చేపట్టకపోవటం వలనే బాల కార్మికుల సంఖ్య పెరుగుతూ వస్తున్నది.

1993లో ఒక అంచనా ప్రకారం తివాచీ పరిశ్రమలో 3,50,000 మంది బాల కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. తమిళనాడు సిల్వీరారాల నేత పనిలో 50 వేలమంది బాల కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. వీరిలో ఐదు నుండి 12 సం॥ల పిల్లలు కూడా ఉన్నారు.

వీరికి ఎటువంటి శెలవులు ఉండవు. టపాసుల తయారీ లాంటి ప్రమాదకరమైన పనిలో రోజూ 12 గం॥పైగా బాల కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. యజమానుల దౌర్జన్యాలకు గురౌతున్నారు. ఇటువంటి అనేక పరిశ్రమల్లో దాదాపు 3 లక్షలమంది పనిచేస్తున్నారని, వారిలో అత్యధిక శాతం దళితులు, గిరిజనులు, మైనారిటీలకు చెందినవారుగా హ్యూమన్‌రైట్స్ వాచ్ ప్రకటించింది.

చట్టప్రకారం పరిశ్రమగా నమోదు అయిన ఏ సంస్థలోనూ, బాలలు శ్రామికులుగా చేరటానికి వీలులేదు. కుటుంబాలు నడుపుకునే పరిశ్రమల్లోనూ, కుటీర పరిశ్రమల్లోనూ బాలలు పనిచేయటం చట్టపరిధిలోకి రాదు. చట్టంలో ఉన్న ఈ మినహా యింపుని వ్యాపార సంస్థలు, వృత్తులవారు పూర్తిగా ఉపయోగించుకొని బాలలచేత పనిచేయిస్తున్నారు. ఈ పనుల వలన బాల బాలికలు వేరే పనులు నేర్చుకునే సామర్థ్యం కోల్పోతున్నారు. చిన్న పిల్లలు, చిన్న - చిన్న నేరస్థులుగానూ, ఆదపిల్లలు బలవంతపు వ్యభిచారం లోకి ప్రవేశిస్తున్నారు. ఈ పరిస్థితికి గ్రామీణ ప్రాంతంలో దారిద్ర్యమే కారణంగా వుంది. గ్రామాల్లో ఉపాధి లేక, బ్రతుకు భారంగా మారి పట్టణాలకు వలస వచ్చినందువల్ల ఇలాంటి పరిస్థితి ఏర్పడుతున్నది.

పట్టణాల్లో పనిచేసే బాల కార్మికులు దుకాణాల్లో, హోటల్ పనుల్లో, వ్యాపారసంస్థల చిల్లరపనుల్లో, ఆఫీసుల్లో కనబడతారు. ఈ పనులు పెద్దవాళ్ళు చేస్తే ఎక్కువ కూలీ ఇవ్వాలి కాబట్టి, తక్కువ కూలితో పిల్లలచేత చేయిస్తున్నారు.

శివకాశీలో అగ్గిపెట్టెల పరిశ్రమ, టపాసుల తయారీ పరిశ్రమ, ఫిరోజాబాద్‌లో గాజు పరిశ్రమ, ఉత్తరప్రదేశ్, కాశ్మీర్లలో తివాచీ పరిశ్రమ, మద్రాస్ ప్రాంతంలో తోళ్ళ పరిశ్రమ, ఉత్తరాదిలో మట్టిపాత్రల పరిశ్రమ, తేయాకు తోటల లాంటి వాటిల్లో బాలకార్మికుల శ్రమ ప్రధానంగా ఉంది. అగ్గిపెట్టెల, టపాసుల లాంటి పరిశ్రమల్లో వీరు అనేక ప్రమాదాలకు లోనౌతున్నారు. వీరి శ్రమను దారుణంగా దోచుకుంటున్నారు. కుటీర పరిశ్రమల పేరుతో పరిశ్రమాధిపతులు బాలకార్మికులను అతిదారుణంగా దోచుకుంటున్నారు.

దేశంలో బాల కార్మికులు పరిస్థితిని గమనిస్తే భారత రాజ్యాంగపు డొల్లతనం అర్థమౌతుంది. భారతదేశ రాజ్యాంగసభ 14 సం॥లోపు వయస్సు గల బాలలను ఏ కర్యాలగంలోనూ, పనిలోనూ, ప్రమాదకరమైన ఉద్యోగంలోనూ వినియోగించరాదని రాజ్యాంగపు అధికరణం 24లో సూత్రీకరించారు. బాలల శారీరక శ్రమను దుర్వినియోగపర్చరాదని, వారిని శక్తికి మించిన పనుల్లో పెట్టరాదని 39వ అధికరణంలోనూ, 1960 సం॥ నాటికి 14 సం॥లోపు బాల బాలికలందరికీ నిర్బంధపు విద్య అందించాలనీ, బీడి, చుట్టులు మొదలగు పరిశ్రమల్లో పనిచేయించటం నిషేధించాలని పేర్కొంది. రాజ్యాంగం ఎంతో ‘పవిత్రమైంది’గా భావించే భారత పాలకులు, అనేకవాటితోపాటు దాన్ని కూడా అమలు జరపరని, బాలకార్మికుల ఎడల రుజువు చేశారు. రాజ్యాంగం రూపొందించినవారు బాలలు పనిలోకి వెళ్ళటానికి కారణాలను, ఆ కారణాలకు గల ఆర్థిక పరిస్థితి జోలికి వెళ్ళకుండా నిర్బంధపు విద్య, బాల కార్మికుల వినియోగం నేరమంటూ చెప్పినంత మాత్రాన సమస్య పరిష్కారం కాదు.

అసంఘటిత కార్మికుల దోపిడి

చేస్తున్న పనికి గుర్తింపులేకుండా, ప్రభుత్వ కార్యక్రమాల ద్వారా రక్షణ పొందకుండా, భద్రతలేని పరిస్థితులు, జేదభావం, సామాజిక రక్షణలేని, బ్రతకటానికి సరిపోని వేతనం, విశ్రాంతిలేని పని సమయాలు, సౌకర్యాలు లేని, యూనియన్‌లలో సంఘటితంకాని పరిస్థితుల్లో ఉన్నవారిని అసంఘటితరంగ కార్మికులుగా పేర్కొన్నారు. 1999-2000లో జరిగిన నేషనల్ శాంపిల్ సర్వే ప్రకారం భారతదేశంలో ఉన్న 39.70కోట్ల కార్మికుల్లో కేవలం 2.80 కోట్లమంది మాత్రమే సంఘటితరంగంలో ఉన్నారు. హర్యానా, గురుగావ్, ఢిల్లీ పరిసర ప్రాంతాల్లో సుమారు 10 లక్షల మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. వీరిలో 90%వరకు కాంట్రాక్టు కార్మికులే. ఇదే పరిస్థితి దేశమంతటా కొనసాగుతున్నది. ప్రపంచవ్యాపితంగా 19 కోట్లవరకు ఉన్న పేదల్లో 16 కోట్ల మంది భారతదేశంలో ఉన్నారు. వీరిలో అత్యధికశాతం అసంఘటితరంగంలోనే పనిచేస్తున్నట్లు వెల్లడైంది.

కాంట్రాక్టు లేబర్ రద్దు - రెగ్యులేషన్ చట్టం 1970లో సెక్షన్ 10(2) ప్రకారం కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్ కార్మికులు కీలకమైన ఉత్పత్తిలో పనిచేయగూడదు. ఒక వేళ పని చేయస్తే వారికి పర్మినెంట్ ఉద్యోగులతో సమానమైన వేతనాన్ని ఇవ్వాలి. కానీ యీ చట్టాన్ని ఎవరూ పట్టించుకొని, అమలుజరపటల్లేదు.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో అసంఘటిత రంగంలో పనిచేస్తున్న కూలీలు 112.02 లక్షల మంది. వీరిలో స్వయం ఉపాధి చేసుకొనేవారు 37.31 లక్షల మంది. మిగిలిన 74.71 లక్షల మంది వివిధ సంస్థల్లో పనిచేస్తున్నారు. ఒకరి నుండి ఐదు మంది కార్మికులను నియమించుకున్న సంస్థలు మొత్తం సంస్థల్లో 99.66%గా ఉన్నాయి. వీటిలో అత్యధికాలకు కనీస వేతనాలు నిర్ణయించినా, కొద్దిమందికి కూడా అమలు జరగటంలేదు. యజమానుల దయా దాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడి బ్రతకవలసి వస్తున్నది.

రాష్ట్రంలోని ప్రభుత్వ - ప్రైవేట్‌రంగ పరిశ్రమలు, ప్రభుత్వ ఆసుపత్రులు, విద్యుత్‌శాఖ, హౌసింగ్ వంటి అన్ని సంస్థల్లోనూ కాజువల్ - కాంట్రాక్టు కార్మికులు 80 శాతంపైగా ఉన్నారు. బి.హెచ్.ఇ.ఎల్‌లో 80% (9000), సింగరేణిలో 50%(15,000) విద్యుత్ రంగంలో 18%(9000), అరబిందో ఫార్మసీలో 90%(4000), విజయా ఎలక్ట్రికల్స్‌లో 85%(9000) మంది పనిచేస్తున్నారు. మున్సిపల్ ఉద్యోగులు లక్షమంది ఉండగా 60 వేలమంది కాంట్రాక్టు కూలీలే. మానవత్వాన్నే అపహేళన చేసే పాకిపని మరో రూపంలో కొనసాగుతూనే వుంది. మున్సిపాలిటీల్లో బండ్లలో వేసి మలాన్ని తీసుకెళ్లే పని రద్దుచేసినా, రైల్వేలలో లెట్రిన్స్ శుభ్రం చేయటంలోనూ, మున్సిపాలిటీల్లో మల, మూత్రాలతో నిండిన డ్రైనేజీలను శుభ్రం చేయటంలో చట్టబద్ధంగానే వేలాదిమంది బలవంతపు పనిచేస్తున్నారు. వీరిలో ఎక్కువమంది కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులుగా అతి తక్కువ వేతనం పొందుతున్నారు. అనేకమంది అనారోగ్య సమస్యలతోనూ, పనిప్రదేశాల్లో ‘ప్రమాదాల’ బారినపడి దుర్మరణాలకు గురవుతున్నారు. 1995-99 తర్వాత స్థాపించిన పరిశ్రమల్లో పెట్టుబడిదారులు నూరుశాతం కాంట్రాక్టు పద్ధతిలోనే నియమించుకొంటున్నారు. 2000 సంవత్సరం తరువాత ప్రభుత్వ శాఖల్లోనూ పెద్దఎత్తున తాత్కాలిక ఉద్యోగ నియామకాలు జరుగు తున్నాయి. ఈ పరిశ్రమల్లో ఉద్యోగ నియామకపత్రాలు ఇవ్వకుండా వేతనం 18 వందల నుండి 3 వేలలోపు ఇస్తున్నారు. మహిళా కార్మికులకు 1600 నుండి 2500రూ మాత్రమే వేతనం చెల్లిస్తున్నారు. 8 నుండి 12 గంటలు పనిచేయించటమే కాకుండా, వారాంతపు శెలవలు, పండుగ, జాతీయ శెలవలు అమలు కావటంలేదు. భద్రతా-వైద్య సదుపాయాలు ఉండవు. పి.ఎఫ్ కొన్ని పరిశ్రమల్లో ఉన్నా అమలు లోపభూయిష్టంగా ఉంది. పని నుండి తొలగించినా, ప్రమాదాల్లో మరణించినా నష్టపరిహారం ఉండదు. సంవత్సరాల తరబడి పనిచేస్తున్నా కాజువల్ - కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయరు. స్త్రీలకు ప్రసూతి శెలవలు, క్యాజువల్, సీక్ లీవీలు ఉండవు. పండగ శెలవల్లో జీతం తగ్గించి ఇస్తున్నారు.

ఏ ఒక్క పరిశ్రమలో కూడా రెగ్యులర్‌గా కార్మికశాఖ తనిఖీలు నిర్వహిస్తున్న దాఖలాలు లేవు. ఒకవేళ ఎక్కుదన్నా చేసినా అవి మొక్కుబడిగానే ఉంటున్నాయి. చట్టాలను అమలుజరపని యజమానులపై చర్య తీసుకోవటంలేదు.

పాలకులు అమలుచేయని కనీసవేతన చట్టం

పరిశ్రమాధిపతుల, భూస్వాముల, సంపన్నుల దోపిడీకి గురికాకుండా న్యాయమైన వేతనం, కూలీ లభించే విధంగా కార్మికుల-కూలీల ప్రయోజనం కోసం 1948లో కనీసవేతన చట్టం చేసినట్లు పాలకులు ప్రచారం చేసుకొంటున్నారు. ఈ చట్టంలో అనేక లొసుగులు ఉన్నప్పటికీ, దాన్ని కూడా అమలు జరపకుండా నీరుగార్చారు. ఈ చట్టపరిధిలో అనేక పరిశ్రమలు, వ్యవసాయపనులు, చేతివృత్తులు వస్తాయి. వీటిల్లో పనిచేసేవారికి చట్టప్రకారం వేతనం చెల్లించాలి. అందుకు విరుద్ధంగా పరిశ్రమాధిపతులు, భూస్వాములు తమ ఇష్టప్రకారం వేతనాలు ఇస్తున్నారు. చట్టాన్ని ధిక్కరిస్తున్న వీరిపై చర్యలు తీసుకోకుండా నిర్బంధపు పనికి దోహదపడుతున్నది ప్రభుత్వం. అంతేగాకుండా ప్రభుత్వమే స్వయంగా చట్టాన్ని ఉల్లంఘిస్తున్నది. రాష్ట్ర వ్యాపితంగా వివిధ ప్రభుత్వ శాఖలలో, కార్పొరేషన్లలో, యూనివర్సిటీలలో కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులను విపరీతంగా పెంచుతున్నది. వీరికి కనీసవేతనచట్టాన్ని అమలుజరపటల్లేదు. 2006 మార్చి 31 నాటికి తాత్కాలిక ఉద్యోగుల సంఖ్య 5.47 లక్షలని ప్రభుత్వ నివేదికలే తెలుపుతున్నాయి. ఇప్పుడు వీరి సంఖ్య గణనీయంగా పెరిగింది. దీన్ని గమనిస్తే తాను చేసిన చట్టాన్ని తానే వ్యతిరేకిస్తున్నది.

చట్టవ్యతిరేకంగా, వివిధ పేర్లతో అతి తక్కువ వేతనంతో వేలాదిమందితో ప్రభుత్వం పనిచేయిస్తున్నది. కట్టుబానిసత్వాన్ని అమలుజరుపుతున్నది. కనీస వేతనచట్టాన్ని అమలుజరపకుండా గౌరవవేతనం, స్వచ్ఛంద కార్యకర్తల పేరుతో, వారిచే వెట్టిచాకిరీ

5

చేయించుకొంటున్నది. మన రాష్ట్రంలో మహిళా ఆరోగ్య కార్యకర్తలు (ఆశా, ఉషా) 70,700 మంది ఉన్నారు. గ్రామాల్లో పనిచేస్తున్న 55,400 మందిని ‘ఆశా’లని, పట్టణాల్లో పనిచేసే 13,800 మందిని ‘ఉషా’లని ముద్దుపేర్లు పెట్టింది. వీరుగాక ఏజన్సీలో 8,500 మంది పనిచేస్తున్నారు. వీరు నెలరోజులు పనిచేసినా వచ్చే ఆదాయం 5 వందలలోపే. గర్భిణీ స్త్రీలకు, పసిపిల్లలకు ఆరోగ్యసేవలు అందించేందుకు కేంద్రప్రభుత్వం దీన్ని ప్రవేశపెట్టింది. 2006 నుండి మన రాష్ట్రంలో కూడా ఇది అమలు జరుగుతున్నది. వీరు కాకుండా రాష్ట్రంలో 46 వేలమంది గ్రామసేవకులు ఉన్నారు. రెవిన్యూ వ్యవస్థలో గ్రామసేవకులుగా ప్రజలకు సేవలందిస్తారు. వీరికి ఇస్తున్న జీతం 2,300 రూపాయలు. ఇంకా అనేక పనుల్లో ఇలాంటి విధానాన్నే ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్నది. ఈవిధంగా బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరి, నిర్బంధపుపనిని పాలకులే అమలుజరుపుతున్నారు.

బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరీ, నిర్బంధపు పనికి అర్థవలస - అర్థపూ్యడల్ సమాజమే కారణం. ఇవి కొనసాగుతున్న దేశాల్లో దోపిడీ వ్యవస్థలే కొనసాగుతున్నాయి. బడా పెట్టుబడిదారులు, భూస్వాములు పరిశ్రమలపైనా,

12వ ప్రవాస భారతీయ దినం ఎవరి ప్రయోజనాల కోసం ఈ తంతు?

2014 జనవరి 7-9 తేదీలలో చాలా అట్టహాసం, ఆర్కాటాల నడుమ 12వ ప్రవాస భారతీయుల దినోత్సవాన్ని పాలకులు ఘనంగా నిర్వహించారు. ప్రతి సం॥రం పాలకులు ఈ తంతును చాలా గొప్పగా నిర్వహిస్తూ వస్తున్నారు. ఈ వేడుకలో ప్రత్యేకించి ఆహ్వానించబడిన ప్రవాస భారతీయులు 16 వందలమంది పాల్గొన్నారు. ‘విశేషమైన తోడ్పాటు’ నందించిన కొందరు ప్రవాస భారతీయులకు ఈ కార్యక్రమంలో బహుమతులు కూడా అందజేశారు. కానీ దీనిలో పాల్గొనే వాస్తవికమైన అర్హతగల వారు నిర్లక్ష్యపరచబడ్డారని ప్రకటిస్తూ అత్యధిక ప్రవాస భారతీయులు నిరుత్సాహం వ్యక్తం చేశారు.

ఈ ఉత్సవం ప్రధాన కేంద్రీకరణ అంతా భారత దేశంలో ఎన్‌ఆర్‌ఐల పెట్టుబడులపై సాగింది. నిజానికి మన పాలకులు ఈ అంశంపైనే వకాజీంచి చెప్పారు కూడా. భారతదేశంలో పెట్టుబడులు పెట్టేందుకు ఎన్‌ఆర్‌ఐలకున్న ఇబ్బందులు, అననుకూలతలు, మరియు ప్రపంచ వ్యాపితంగా నున్న ప్రవాస భారతీయుల సంక్షేమం కోసం ప్రభుత్వం చేపట్టవలసిన చర్యలపై ఈ ఉత్సవంలో ప్రధానంగా చర్చలు సాగాయి.

దాదాపు 55 లక్షల మంది అర్హనైపుణ్య, నైపుణ్య రహిత కార్మికులు భారతదేశం నుండి వెళ్ళి గల్ఫ్ దేశాలలో పనులు చేస్తున్నారు. హీనమైన, అమాన వీయమైన పని పరిస్థితులు, జీవన స్థితిగతుల్లో వారు జీవిస్తున్నారు. ఈ కార్మికులు వేలాదిమంది తప్పుడు కేసులలోఇరికించబడి,విచారణలను ఎదుర్కొంటున్నారు. చెప్పనలవికాని వేదనలను అనుభవిస్తున్నారు. గల్ఫ్ దేశాలలోని ఈ కార్మికులు అనాగరిక, అమానవీయ దోపిడీకి గురిచేయబడుతున్నారు.

వివిధ దేశాలలో... (వివరి పేజీనుండి) డిసెంబరు 13న చైనాలోని షాంగై సమీపంలోని ఓ బొగ్గు గనిలో గ్యాస్ ప్రేలుడు కారణంగా 21 మంది కార్మికులు మరణించారు. 2014 జనవరి 9న జపాన్లోని యురాకి పట్టణంలో మిత్సుబిషికి చెందిన రసాయన కర్మాగారంలో పేలుళ్ళు జరిగి ఐదుగురు కార్మికులు మృత్యువాతబడగా మరి 12 మంది కార్మికులు గాయపడ్డారు. శుద్ధి చేసే ప్రక్రియలో సిలికాన్ పదార్థాలను ఉపయోగించే క్రమంలో ఈ ఘటన జరిగింది. జనవరి 28న చైనాలోని రూాషన్ వద్దనున్న హోయేర్నూ నౌకాశ్రయంలో నిలిచివున్న భారతదేశ ఆయిల్ ట్యాంకర్‌ను మరమ్మత్తులు చేసే పనిలో నిమగ్నమైన ఏడుగురు కార్మికులు దుర్మరణంపాలయ్యారు. 50వేల టన్నుల లోడ్ సామర్థ్యం గల ఆ ట్యాంకర్‌లో అగ్ని అంటుకొని ప్రేలుడు జరిగింది. ఫిబ్రవరి 5న దక్షిణాఫ్రికాలోని పశ్చిమ జోహాన్స్‌బర్గ్ ప్రాంతంలోని హార్వీ గోల్డ్‌మైన్స్ కంపెనీకి చెందిన 17మంది గని కార్మికులు దూర్‌కాప్ బంగారు గనిలో మంటల్లో చిక్కుకుపోయారు. ఫిబ్రవరి 16న దక్షిణాఫ్రికాలో చట్టబద్ధ అనుమతుల్లేని ఓ బంగారుగనిలో చిక్కుకుపోయిన 200 మంది కార్మికులలో 11 మంది కార్మికులను రక్షించగలిగారు. గనిలో నుండి కార్మికులు బయటకు వచ్చే మార్గం మూసుకుపోవటంతో ఈ పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఫిబ్రవరి 18న ఉక్రెయిన్లోని డోరెల్‌స్క్ ప్రాంతంలో ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడే మాకియివాకా బొగ్గుగనిలో 2600 అడుగుల లోతున చమురు వాయువు వత్తిడికారణంగా ప్రేలుడు జరిగింది. ఈ ప్రమాదంలో ఏడుగురు గని కార్మికులు మరణించగా మరో తొమ్మిదిమంది గాయపడ్డారు. ఫిబ్రవరి 23న అమెరికా - లాంగ్ ఐలాండ్‌లోని న్యూయార్క్ సీఫుడ్ రెస్టారెంట్‌లో కార్బన్‌మోనాక్సైడ్ బయటకు వ్యాపించటంతో ఒక కార్మికుడు మరణించగా, 27 మంది కార్మికులు దాని ప్రభావంతో అనారోగ్యానికి గురయ్యారు. మార్చి 6న రష్యాలోని నైజీరియా ప్రాంతంలోని టైటాన్ సింథటిక్ రబ్బర్ ప్లాంట్‌లో సంభవించిన శక్తివంతమైన ప్రేలుళ్ళు కారణంగా, అక్కడ విధి నిర్వహణలోనున్న కార్మికులు మరణించారు. ప్రభుత్వాధికారులు ఈనాటికీ ఈ ప్రమాదంలో మరణించిన వారి సంఖ్యనుగానీ, ప్రమాదాలబారిన పడినవారి వివరాలను కానీ వెల్లడిచేయలేదు.	
---	--

భూములపైనా, సహజవనరులపైనా ఆధిపత్యం కలిగి ఉండి, కార్మికులపై, గ్రామీణపేదలపై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నారు. భూముల్లో, పరిశ్రమల్లో శ్రమచేసే శక్తులుగా బంధనాలు విధించి, బలవంతపు పనిచేయిస్తూ వారి శ్రమశక్తిని దోచుకుంటున్నారు. అందుకు కారణం కార్మికులకు పరిశ్రమపైన, గ్రామీణ పేదలకు భూములపైన హక్కు లేకపోవటమే. కొద్దిమందిగా వున్న భూస్వామ్య వర్గం చేతుల్లో భూమి కేంద్రీకరించబడటం వలన గ్రామీణ పేదలకు ఉపాధికరువై, దానికోసం వలసలు పోయి నిర్బంధపు పనికి, తక్కువ కూలితో దోపిడీకి గురౌతున్నారు. పాలకుల విధానాలే ఇందుకు కారణంగా వున్నాయి.

అర్థవలస - అర్థపూ్యడల్ వ్యవస్థలో దోపిడీ శక్తులుగా ఉన్న సామ్రాజ్యవాదాన్నీ, బడా బూర్జువా వర్గాన్నీ, భూస్వామ్యవర్గాన్నీ కూలద్రోసి, వారి దోపిడీని అంతం చేసి, నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థను నెలకొల్పి గ్రామీణ పేదలకు భూమి పంపకంతోపాటు, కార్మికులకు పరిశ్రమలపై హక్కు కల్పించి, పనికి తగ్గ వేతనం కల్పించినప్పుడే వలసల నివారణతోపాటు, బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరి, నిర్బంధపు పని అంతమౌతుంది. ★

మతతత్వ, జాతీయదురహంకార రూపాలలో దేశంలో పెరుగుతున్న ఘాశిస్తుధిరణులు

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం - మీరట్‌లోని స్వామి వివేకానంద సుభారతి అనే ఓ ప్రైవేటు విశ్వవిద్యాలయ అధికారులు, పోలీసులు కలగలిసి, ఆ విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యనభ్యశిస్తున్న 67 మంది కాశ్మీరీ విద్యార్థులపై రాజద్రోహం నేరం మోపి, కేసు నమోదు చేశారు. ఇటీవల ముగిసిన ఆసియా కప్ క్రికెట్ వన్‌డే మ్యాచ్‌లలో భాగంగా భారతదేశం, పాకిస్థాన్ జట్లు పోటాపోటీగా తలపడి, అంతిమంగా పాకిస్థాన్ జట్టు గెలుపొందింది. కాగా, రాజద్రోహ నేరం ఆపాదించబడిన విద్యార్థులు చేసిన నేరమేమంటే - పాకిస్థాన్ జట్టును అభినందించారట! 'భారతశిక్షాస్మృతిలోని రాజద్రోహ నేరం (124 ఎ)తో పాటుగా, వివిధ సమాహార మధ్య శత్రుత్వాన్ని రెచ్చగొట్టారనే నేరారోపణ (153ఎ), చెడుపనులు చేసిన నేరారోపణ (427)లపై పలు సెక్షన్ల క్రింద ఈ విద్యార్థులపై కేసు నమోదు చేశారు. ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రికి, జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి ఒమర్ అబ్దుల్లా చేసిన విజ్ఞప్తి మేరకు 'రాజద్రోహం' సెక్షన్లను ఉపసంహరించుకొని, మిగిలిన ఆరోపణలను యధాతథంగా ఉంచారు.

ముందు జాగ్రత్త చర్యల పేరిట ఆ విశ్వవిద్యాలయానికి అనుబంధంగా వున్న అన్ని హస్తాక్షలోని కాశ్మీరీ విద్యార్థులను ఖాళీ చేసి కాశ్మీర్ వెళ్ళిపోవలసిందిగా యజమాన్యం కోరింది. లేకుంటే ఈ ఘటనకు 'మతరంగు' పులమబడుతుందని పేర్కొంది. ఈ ఘటనపై వివిధమైన విచారణనూ చేపట్టకుండానే విశ్వవిద్యాలయ అధికారులు కాశ్మీరీ విద్యార్థులందరినీ 5వేల రూ॥ చొప్పున జమచేయ వలసిందిగా కోరారు. ఆపై, యూనివర్సిటీ అధికారులు కాశ్మీరీ విద్యార్థులపై ఓ విచారణ కమిటిని నియమించారు. అప్పుడుకూడా, మరోసారి తాము 'ఈ విధమైన చర్యలకు' పాల్పడబోమనే స్వీయ ధృవపత్రాలను సమర్పించాల్సిందిగా ఆదేశించారు.

జమ్మూకాశ్మీర్ ముఖ్యమంత్రి ఒమర్ అబ్దుల్లా రాజద్రోహ నేరారోపణను ఉపసంహరించుకోమని కోరినప్పటికీ, అతను కూడా కాశ్మీరీ విద్యార్థులు తప్పుచేసినట్లుగా, వారు తప్పుదోవ పట్టించబడినట్లుగా నమ్ముతున్నారని ప్రకటించాడు.

దేశంలోని ప్రధాన పాలకవర్గ పార్టీలలో ఒకటైన, హిందుత్వపార్టీ అయిన బి.జె.పి. - కాశ్మీరీ విద్యార్థులచర్య ఓ "రాజకీయ ప్రకటన"ను తెలియ బరుస్తోందని, అత్యధిక సంఖ్యాక ప్రజానీకంలో "అనుమానాన్ని" కలుగజేస్తోందని ప్రకటించింది. అలానే, "..... పోటాపోటీగా జరిగే క్రికెట్‌లో, వారి జాతీయస్ఫూర్తి అనివార్యంగా మన జాతీయ జట్టును తక్కువజేస్తుంది" అని ప్రకటించటం ద్వారా జాతీయ జట్టును అభినందించని, మద్దతు తెల్పనివారందరినీ జాతివ్యతిరేకులుగా అన్యపదేశంగా చెప్తోంది.

బాధిత కాశ్మీరీ విద్యార్థులు, తాము పాకిస్తాను ఆటగాళ్ళకు మాత్రమేగాక భారతదేశంలోని, వివిధ దేశాల్లోని క్రీడా ప్రముఖులందరినీ అభిమానిస్తామని గట్టిగా నొక్కి చెప్పారు. వాస్తవానికి ఆ సందర్భంలో ఏమి జరిగిందోవారు వివరించారు: "పాకిస్థాన్ ఆటగాడు ఆఫ్రిది రెండు సిక్స్‌లు కొట్టటంతో హాల్‌లో వాతావరణం

మారిపోయింది. కొందరు జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రీతర విద్యార్థులు పాకిస్థాన్ ఆటగాళ్ళను అసభ్య పదజాలంతో దూషించటం మొదలు పెట్టారు. మాలో ఒకరు దానికి అభ్యంతరం తెలిపారు. దీనితో వారు మరింత రెచ్చిపోయి కాశ్మీరీలను 'రక్తపిపాన తీవ్రవాదులు' అంటూ దూషించారు. దీనితో కొంత గొడవజరిగింది. మరునాటి ఉదయం కాశ్మీరీ విద్యార్థులంతా తరగతులకు హజరుకాగా, బయటివారు మరికొందరితో కలిసి మాతో వివాదపడినవారు ధర్నా నిర్వహించారు. మాపై చర్యలకోసం యాజమాన్యంపై వత్తిడి చేశారు. దీనితో మమ్ములనందర్నీ సస్పెండ్ చేస్తున్నట్లుగా అధికారులు తెలియజేశారు. ఏ విధమైన విచారణ జరపకుండానే ప్రతి కాశ్మీరీ విద్యార్థి 5వేల రూ॥ జరిమానా చెల్లించాలని ఆదేశించారు."

ఈ సంఘటన మన "ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థ" మరియు 'భారతీయులంతా ఓ సమగ్రమైన జాతి'గా అభివర్ణించే ప్రకటనల డొల్లతనాన్ని వెల్లడిచేస్తున్నది. ప్రైవేటు విశ్వవిద్యాలయ అధికారులతో కలగలిసి పోలీసులు కాశ్మీరీ విద్యార్థులపై మోపినకేసు, వారిపై దేశద్రోహ నేరం ఆపాదించటం, క్రికెట్ దేశభక్తి, క్రికెట్ జాతీయతల పేరుతో మనదేశంలో విస్తరిస్తున్న ఘాశిస్తు ధోరణుల ప్రమాదం గురించి హెచ్చరిస్తోంది. మన 'సర్వస్వతంత్ర'పాలకులు మరియు ప్రభుత్వాలు బ్రిటిష్ పాలకుల తరహాలోనే దేశాన్ని, ప్రజలని విభజించి పాలించే, అణచివుంచే విధానాలనే అనుసరిస్తున్నారని; అధికారిక దృక్పథంతో విభేదించేవారిని లేదా అధికారిక దృక్పథం పట్ల తమ అసమ్మతిని, అసంగీకారాన్ని వ్యక్తంచేసే వారిని లేదా దానికి వ్యతిరేకంగా నిరసనలతో గొంతెత్తేవారిని అణచివేసిన వలనపాలకుల తరహాలోనే వీరుకూడా వ్యవహరిస్తున్నారని స్పష్టమౌతోంది.

67 సం॥ల భారతదేశ స్వతంత్రమనబడే దాని తర్వాత దేశంలోని కొన్ని ప్రాంతాలలోని ప్రజానీకం ఈనాటికీ పరాయివారుగా, జాతివ్యతిరేకులుగా పరిగణించబడుతూవున్నారు. కారణమేమంటే, కేవలం భౌగోళికంగావారున్న స్థానం లేక వారి ప్రాంతీయ వాంఛల కారణంగా అధిక సంఖ్యాక పాలకులు, పాలకవర్గాల దృక్పథం ఈ విధంగా వుంది. సూటిగా ప్రకటించక పోయినప్పటికీ - పాకిస్థానును వ్యతిరేకించటమే జాతీయవాదం; అలాగే పాకిస్థానును వ్యతిరేకించకపోవటమే జాతీయవ్యతిరేకవాదం; ముస్లిం వుండటం కారణంగానే అనుమానించటం - అలాగే ఈ ముస్లిములు జమ్మూకాశ్మీరుకు చెందినవారైతే వారిని తీవ్రవాదులుగా అనుమానించటం - అనేదే అధికారిక దృక్పథంగా చెలామణి చేస్తున్నారు. గత 67 సం॥లుగా ప్రభుత్వాధికారం కోసం ప్రజలను విభజించి, అత్యధిక సంఖ్యాకుల ఓట్లను ఆకర్షించే ఎన్నికల క్రీడ ద్వారా ఇదే దృక్పథాన్ని పాలకులు, పాలకవర్గ పార్టీలు ఒక పద్ధతిగా ప్రచారం సాగిస్తున్నాయి. ప్రత్యేకించి భారతదేశంలో అధికసంఖ్యాకులైన హిందువుల ప్రతినిధిగా తనకుతాను ప్రకటించుకునే హిందుత్వ బి.జె.పి, ముస్లిములకు మరియు పాకిస్థానుకు వ్యతిరేకమైన దృక్పథాన్ని

ప్రబోధిస్తూ, ప్రసంగాలిస్తూ ప్రభుత్వాధికారాన్ని కైవసం చేసుకోజూస్తోంది. హిందుపాలనకు లోబడటం ద్వారా ముస్లిములు వారి జాతీయవాదాన్ని, దేశభక్తిని రుజువు పరుచుకోవాలనేంత దాకా బి.జె.పి. వెళ్ళింది. భారత జాతీయవాద నిర్మాణం కోసం 'హిందూ-హిందీ-హిందూస్థానీ'లని బి.జె.పి. ప్రచారం గావిస్తువుంది. ఇది హిందూమత దురహంకారం మరియు జాతీయ దురహంకారం మినహా మరోటికాదు.

ఈ దురహంకారాన్ని బిజెపి, సంఘపరివార్ శ్రేణులు సూటిగా, మొరటుగా రెచ్చగొడుతుండగా, కాంగ్రెస్‌పార్టీ నాజాకు పద్ధతుల్లో ఇదే విధానాలను అనుసరిస్తోంది. ఇక, ఇతర పాలకవర్గ పార్టీలు గానీ, వామపక్షాలుగా చెప్పుకొంటున్న రాజకీయ పార్టీలు కానీ ఈ దురహంకారాన్ని సమర్థవంతంగా త్రిప్పి కొట్టేందుకు ఏనాడూ ప్రయత్నించకపోగా వారివారి పద్ధతుల్లో వారు కూడా జాతీయ దురహంకారాన్ని చెలాయిస్తూవస్తున్నారు. భారత-పాకిస్థాను యుద్ధం వంటి సమయాల్లో జాతీయ దురహంకారాన్నే, జాతీయవాదంగా వ్యవస్థీకృతం గావించారు. అదే ఈనాడు క్రికెట్ జాతీయత, క్రికెట్ దేశభక్తి వంటివి దేశంలో స్థిరంగా కొనసాగటానికి; వాటినే నిజమైన దేశభక్తి, జాతీయవాదాలకు ఒక 'ప్రతీక'గా స్థిరపరిచేందుకు దోహదపడ్డాయి. భారతదేశ ప్రజానీకం పాకిస్థాను జట్టును కాకుండా ఏ ఇంగ్లండు జట్టునో లేదా ఏ శ్రీలంక జట్టునో అభినందించి వుంటే వారు అనుమానితులుగా వుండేవారుకారు. కనుక, క్రికెట్ దేశభక్తి, క్రికెట్ జాతీయవాదం అనబడే వాటినిబట్టి ముస్లిములను లేదా పాకిస్థాను క్రీడానైపుణ్య సమర్థకులను - వారు దేశభక్తులలో కాదో లేక జాతీయ వ్యతిరేకవాదులలో కాదో అనే అంశాన్ని నిర్ణయిస్తారన్నమాట! ఈ విధంగా భారతజట్టుతో తలపడిన పాకిస్థాను జట్టును అభినందించటమనేది దేశద్రోహానికి, జాతీయవాద వ్యతిరేకతకు పర్యాయ పదాలుగా మారిపోవటమేగాక, హింస-తీవ్రవాదాలతో సమమైనవిగా చెప్పటమే అప్రకటితంగా, అధికార దృక్పథంగా వుంది. ఈ దృక్పథం కారణంగానే విశ్వవిద్యాలయ కాశ్మీరీ విద్యార్థులపై దేశద్రోహనేరం మోపటానికి పాలకులు ఆమోదం తెలియజేశారు.

'దేశద్రోహ నేరారోపణ'లను ఉపసంహరించు కోమని విజ్ఞప్తి చేసిన జమ్మూకాశ్మీర్ ముఖ్యమంత్రి కూడా, కాశ్మీరీ విద్యార్థులు తప్పుజేశారని, తప్పుదోవ పట్టించబడ్డారని చెప్పటం ద్వారా వారు చేసిన చర్య దాదాపు జాతీయవాద వ్యతిరేకమైనదిగా అన్యపదేశంగా అంగీకరిస్తున్నాడు.

గతకాలంలో-విశ్వవిద్యాలయ యాజమాన్యాలు తమ విద్యార్థులకు మద్దతుగా నిలిచేవి. పోలీసులు విశ్వవిద్యాలయప్రాంగణంలోకి ప్రవేశించి, విద్యార్థులపై కేసులు బనాయించటానికి అనుమతించేవి కావు. నీతిసూత్రాలకు కట్టుబడిన అనేకమంది విద్యావంతుల కాలం గతించిపోయింది. ఈనాడు మనం సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ కాలంలో - లాభాలకు విద్యను తెగనమ్ముకునే, విద్యా వ్యాపారాన్ని బహు ముఖంగా ప్రైవేటు విశ్వవిద్యాలయాలు కొనసాగిస్తున్న

కాలంలో వున్నాం. సరైన విలువలపై నిలబడటంకంటే తమ వ్యాపారాలు, లాభాలపట్లే వారికి ఆసక్తి మెండు. కనుకనే, అమాయక జమ్మూకాశ్మీర్ విద్యార్థులను బలిచేసి, కక్ష సాధింపులకు గురిచేసి తద్వారా భారతదేశంలో అత్యధిక సంఖ్యాకులైన ఇతర దురహంకార విద్యార్థుల పక్షాన నిలచి వ్యవహరించి, తమ వ్యాపార ప్రయోజనాలను కాపాడుకునేందుకు పూనుకున్నాయి. ఈ విధంగా చేయటం ద్వారానే యూనివర్సిటీలో తమ విద్యావ్యాపారం అభివృద్ధి చెందుతుందని, దీనికి భిన్నంగా మతమైనారితో విభాగానికి చెందిన కాశ్మీరీ విద్యార్థుల పక్షాన నిలబడితే అది సాధ్యంకాదని విశ్వవిద్యాలయ యాజమాన్యాలు భావిస్తున్నాయి.

మనదేశంలో జమ్మూకాశ్మీర్ విద్యార్థులు లేదా ముస్లిములు వివక్షకు గురికాబడటం, అవమానాలకు గురిచేయబడటం, అనుమానితులుగా చూడబడటమనేది - ఏదో చెదురుమదురు ఘటనలుగా లేవు.

జమ్మూలో ఇటీవలనే రంజీట్రోఫీ క్రికెట్ పోటీలలో పాల్గొనటానికి వచ్చిన క్రికెట్ బృందం నివశిస్తున్న హోటల్ గదులన్నింటిలో అర్ధరాత్రి పూట సోదాలు నిర్వహించారు.

మార్చి 13 వేకువ రూమున ముంబయిలోని ముంబ్రా అనే ముస్లిములు అధిక సంఖ్యలో నివసించే నివాస సముదాయంపై పోలీసులు దాడులు నిర్వహించి, 80 మంది ముస్లిం మతస్థులను చట్టవిరుద్ధంగా నిర్బంధంలోకి తీసుకున్నారు. దీనిని సమర్థించుకుంటూ పోలీసులు, తాము 'ఇద్దరు బలూచిస్థాన్ వ్యక్తులకోసం' చూస్తున్నామని, అందులో భాగంగా కూంబింగ్ ఆపరేషన్ చేపట్టామని, ఎన్నికల నేపథ్యంలో ఇది చాలా సహజంగా జరిగేదేనని, మతపరంగా వేరుజేసే తమ చర్యలకు పొసగని కారణాలను పేర్కొన్నారు. వాస్తవానికి, పోలీసులు తాము నిర్బంధించిన వ్యక్తులను పలు విధాలుగా దూషించారు; బిల్లలను, వృద్ధులను, జబ్బు పడినవారిని, మహిళలను సైతం వదలలేదు; వారినందరినీ వేధింపులకు గురి చేశారు.

ఘాశిస్తు ధోరణులు పెరుగుతున్నాయనే దానికి ఇది చాలా స్పష్టమైన సూచిక. తీవ్రవాద వ్యతిరేకత, క్రికెట్ దేశభక్తి, క్రికెట్‌జాతీయవాదాల పేరుతో ఇవి ముందుకు వస్తున్నాయి.

మనదేశ పాలకులు, మరియు పాలకవర్గాలు పాకిస్థాను వ్యతిరేకతను వ్యాప్తిజేస్తూ, క్రీడల అంశాలతో సహా పాకిస్థానుకు వ్యతిరేకంగా తాము తీసుకున్న వైఖరులకు కాశ్మీరీలు, ముస్లిములు సమర్థకులుగా వుండి, వారి 'దేశభక్తి'ని నిరూపించుకోవాలని పాలకులు డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

ఇది-ప్రజల భిన్నభిప్రాయాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రభుత్వ నిర్బంధం - ఘాసిజమ్ మినహా మరోటికాదు. నానాటికీ దేశంలో ఈ ధోరణి పెరిగిపోతున్నదనటానికి ఈ ఘటనలు సూచికలుగా వున్నాయి.

ఈ ఘాశిస్తు ధోరణులను ప్రతిఘటించాలి - పెరుగుతున్న ఘాశిస్తు పోకడలకు వ్యతిరేకంగా సమైక్య ప్రజాఉద్యమం నేడు అత్యావశ్యకం. ★

జమ్మూ కాశ్మీర్ 'పత్రిబాల్' బూటకపు ఎదురుకాల్పుల హత్యాకాండ కేసు వెల్లడైన సైనిక బలగాల వికృత స్వరూపం

జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రం-అనంతనాగ్‌జిల్లాలో పత్రిబాల్ అనే గ్రామంలోని ఓ గుడిశపై 2000 సం॥మార్చి 25న భారత సైనిక బలగాలు, జమ్మూకాశ్మీర్ పోలీసులు సంయుక్తంగా దాడి జరిపి, ఐదుగురిని హతమార్చారు. నాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు బిల్‌క్లింటన్ భారతదేశ పర్యటన సందర్భంగా ఫత్తీన్‌నాగ్‌పూరా గ్రామంలో శిక్కులను హతమార్చిన లష్కర్-ఎ-తోయిబా మిలిటెంట్లను కాల్చి చంపినట్లుగా వారు ప్రకటించారు. ఆనాడు ఆనాటినుండి 5సార్లు సాగిన దర్శాపులలోనూ ఆ మృతదేహాలను గుర్తించటం జరగలేదు.

అయితే స్థానిక ప్రజలు మాత్రం సైన్యంయొక్క ఈ ప్రకటనను సవాల్ చేశారు. సైనిక బలగాలు ప్రకటిస్తున్నట్లుగా హత్యకు గురైన వారు లష్కర్-ఎ-తోయిబా మిలిటెంట్లకాదనీ, వారంతా స్థానికంగా నివసించే అమాయక ప్రజలనీ తేల్చి చెప్పారు. సైనిక బలగాలు సాగించే బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్లను వ్యతిరేకిస్తూ తమ నిరసన తెలియజేశారు. పై సంఘటనపై దర్శాపు జరపాలని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్

చేశారు. ప్రజానీకం పెద్దస్థాయిలో కదిలి, పూడ్చి పెట్టబడిన శవాలను వెలికితీసి పరీక్షలు నిర్వహించి, మృతులను గుర్తించాలని ఆందోళన చేపట్టగా అనంతనాగ్‌జిల్లా బరాక్‌పూరాలో కేంద్రకార్యాలయం వద్ద సైఫల్ ఆపరేషన్స్ విభాగానికి చెందిన సైనికులు వారిపై కాల్పులు జరిపి 8 మంది ఆందోళనకారులను హతమార్చారు. ఏమైనా ప్రజల ఆందోళనకు, డిమాండ్స్‌కు తలొగ్గిన జమ్మూకాశ్మీర్ ముఖ్యమంత్రి పూడ్చిపెట్టబడిన మృతదేహాలను వెలికి తీయాలని పోలీసు అధికారులను ఆదేశించాడు.

అనంతనాగ్ ప్రాంతంనుండి పౌరులను అపహరించి పట్టుకెళ్ళి, సైనికులు వారిని క్రూరంగా కాల్చిచంపి బూటకపు ఎదురుకాల్పుల కథను సృష్టించారని సిబిఐ తన దర్శాపులో కనుగొన్నది. బ్రిగేడియర్ అజయ్‌నక్సా, రెజిమెంట్‌కల్చల్ బ్రహ్మాండ్ర ప్రతాప్‌సింగ్, మేజర్ సురబ్‌శర్మ, మేజర్ అమిత్‌నక్సా, సుజేదార్‌ఖాన్‌లు అణదుగురు గ్రామస్థులను కాల్చిచంపి, వారిని విదేశీ ఉగ్రవాదులుగా ప్రచార మాధ్యమాల ముందు ప్రకటించారని సిబిఐ వెల్లడించింది.

ఆ మేరకు సైనికాధికారులపై సిబిఐ ఛార్జీషీట్‌ను రూపొందించి తీసగర్ కోర్టుముందు వుంచింది. కాగా, తీసగర్‌కోర్టులో సిబిఐ దాఖలుచేసిన ఈ ఛార్జీ షీట్‌ను సైన్యాధికారులు సవాల్ చేశారు. సైనిక బలగాల విశేష అధికారాలచట్టం (ఏఎఫ్‌ఎస్‌పిఎ) ప్రకారం సైన్యంనుండి ముందస్తు అనుమతిలేకుండా సైనికాధికారులను విచారించ తగదని వారు వాదించారు. ఈ విధంగా ఈ కేసుపై విచారణ జరగకుండా సుదీర్ఘకాలంపాటు అడ్డుకోవటంలో సైన్యం విజయం సాధించింది. తదనంతర కాలంలో-సైనికాధికారులను పౌరన్యాయ స్థానంలో విచారించటానికి ఆమోదం తెలపటమూ, లేక వారిపై సైనిక న్యాయస్థానంలో కోర్టు-మార్షల్ నిర్వహించటమూ అనే వాటిలో వారు సైనిక న్యాయస్థానంలో విచారణనే ఎంచుకున్నారు. కాగా, కేసులో నేరారోపణ చేసినవారిపై నమోదుచేసిన సాక్ష్యాధారాలేవీ నేరాన్ని రుజువు పరిచేవి కాదని సైనిక న్యాయస్థానం తన విచారణకు ముగింపు పలికింది. ఈ విధంగా సైనికన్యాయస్థానం సైనికాధికారులపై మోపిన కేసును కొట్టివేసి, వారిని విముక్తిజేసి న్యాయం జరుగుతుందనే ఆశను సంపూర్ణిగా సమాధిచేసింది.

పౌర న్యాయస్థానంలో ఏదో న్యాయం జరుగుతుందని కాకపోయినా, పౌరన్యాయస్థానంలో విచారణను ఎదుర్కోకుండా ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా సుదీర్ఘకాలంపాటు నిలువరించటంతోనే, సైనిక న్యాయస్థానంలో ఏం జరగబోతోందో ఊహించటం కష్టమేమీకాలేదు. సైనిక న్యాయస్థానం ఒక హాస్యాస్పదమైన విచారణ తతంగాన్ని జరిపిందనేది దీనితో స్పష్టమైంది. బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్ బాధితుల బంధువులు కొందరు చెప్పినదాని ప్రకారం, సైన్యం సుప్రీంకోర్టును తనకనుకూలంగా క్రూరహాస్యాస్పదంగా కుదించివేసింది. సైన్యం తన న్యాయస్థానాన్ని జమ్మూలోని నగ్‌గోతాలో ఏర్పాటుచేసింది. తద్వారా సుదూర కాశ్మీర్‌నుండి వచ్చి ఎవరూ తమ సాక్ష్యాన్ని నమోదుచేయకుండా జాగ్రత్తపడింది. మరి ఏవిధంగా సాక్ష్యాలను సేకరించారంటే, విక్టర్ సైనిక బలగాల విభాగపు కేంద్రస్థానం అవంతీపూర్‌లో సాక్షులను కలుసుకొని వారి ప్రకటనలను నమోదు చేశామన్నారు. బాధితుల బంధువుల ప్రకటనలన్నింటినీ ఒక్కరోజులో నమోదు చేశారు. మరునాడే వారిని →

**ప్రేమానియం
కుంభకోణం**

ఖనిజ సంపదను విదేశీ కంపెనీలకు ధారాదత్తం చేస్తున్న దేశద్రోహాలు

దేశంలోని అమూల్యమైన సహజవనరులను కారుచౌకగా సామ్రాజ్యవాదులకు ధారాదత్తం చేయటాన్ని భారతపాలకులు ఒక విధానంగా అమలు జరుపుతున్నారు. మనదేశ ఖనిజం నుండి వచ్చిన లోహ ఉత్పత్తులను ఇతర దేశాలనుండి అధిక ధరలకు దిగుమతి చేసుకుంటున్నారు. ఖనిజాల తవ్వకం కోసం లక్షలాది ప్రజల జీవనాన్ని, జీవనాధారాలనూ ఛిద్రం చేస్తున్నారు. పర్యావరణాన్ని దిగజార్చి ప్రజల మనుగడనే ప్రశ్నార్థకం చేస్తున్నారు. ఇన్ని విధాలుగా దేశ, ప్రజల భవిష్యత్తాన్ని చీకటిమయం చేసి అక్రమార్జనలతో తమ బొజ్జలు నింపుకుంటున్నారు. ఇవి బయటపడితే, మొత్తం సమస్యను అధికారంలోవున్న నాయకుడి అవినీతి అక్రమార్జనలుగా గొంతుబించుకు అరచి యాగి చేస్తున్నారు తప్ప ప్రజల జీవితాలను ఛిన్నాఛిన్నం చేస్తున్న విధానాన్ని చర్చలోకి రానియకుండా చేస్తున్నారు. దొపిడి సొత్తు వాటా తీసుకోవటం పాలకవర్గ ముఠాల మధ్య తగవులలో దీనినొక సాధనంగా వాడుకుంటున్నారు.

మొదట చమురు, సహజవాయువులను ఇలా ధారాదత్తం చేసారు. చమురు, సహజవాయువు నిక్షేపాలను కనుగొనగల, వెలికితీయగల, శుద్ధిచేయగల సాంకేతిక పరిజ్ఞానమూ, ఆర్థికవనరులూ ప్రభుత్వరంగ సంస్థలకున్నప్పటికీ, పెట్టుబడి కొరత అని అబద్ధపు సాకుతో వీటిని బడాబూర్జువాల, విదేశీ కంపెనీలపరం చేశారు. తత్ఫలపాసానంగా బ్యారలు 11 డాలర్లకు (లాభాలతోసహా) తయారౌతున్న చమురును 100 డాలర్లకు (అంతర్జాతీయ మార్కెట్టురేటుకు) అమ్ముకుని లాభాలు దండుకునేందుకు అవకాశం కల్పించారు. యూనిటెడ్ 2 డాలర్లకు సహజవాయువును ప్రభుత్వ సంస్థ ఓ.ఎన్.జి.సి. అమ్ముకుని లాభాలు గడిస్తున్నది. కాగా రిలయన్సు కంపెనీకి (దాని వెనుకనున్నది బ్రిటీష్ గ్యాస్ కంపెనీ) 9 డాలర్లకు అమ్ముకునేందుకు అనుమతించారు.

తరువాత ఇనుప ఖనిజాన్ని గాలిజనార్దనరెడ్డికి ధారాదత్తం చేశారు. నాలుగోళ్లలో ఇనుపఖనిజాన్ని తరలించి గాలిజనార్దనరెడ్డి కొన్ని వేలకోట్ల రూపాయలు కొల్లగొట్టాడు. కొన్నివందల గ్రామాలను నివాసయోగ్యం కాకుండా చేసాడు. కనీసం 500 మంది ఇనుప ఖనిజాన్ని తరలిస్తున్న లారీల క్రిందపడి మరణించారు. ఆ ఖనిజంతో అక్కడే ఓ ఉక్కుమిల్లు పెడతానన్న ప్రభుత్వరంగ సంస్థ 'సెయిల్' ప్రతిపాదనను ప్రక్కనపెట్టి 'గాలికి' అనుమతించారు. అతను దానికి పునాది కూడా వేయలేదు. ప్రభుత్వమే అక్కడ ఉక్కుమిల్లు పెట్టి వుంటే, ఖనిజం నుండి ఉక్కుతయారు చేసి ఎగుమతి చేసివుంటే ఏడాదికి 5 వేలకోట్ల రూ॥ల లాభాలు వచ్చివుండేవి. కనీసం 30వేల మందికి ఉపాధి లభ్యమయివుండేది.

ఆ తర్వాత బొగ్గు, అడిగినవాడికల్లా అడిగినంత యిచ్చేవారు. దేశ అవసరాలెంత మేరకున్నాయో ఆమేరకు పొదుపుగా వాడుకొనే విధానాన్ని పాటించలేదు. కేటాయించినవారు బొగ్గును వెలికితీయకుండా విదేశాల నుండి అధిక ధరలకు దిగుమతి చేసుకుని ఆ భారమంతా అధిక విద్యుత్తు ఛార్జీల పేరిట ప్రజలపై మోపారు. దేశం బూడిద కుప్పగా మారే ప్రమాదాన్ని తెచ్చిపెట్టారు.

ఇక బాక్సైట్ ఖనిజాన్ని జిందాల్ కంపెనీకి కట్టబెట్టారు. దేశంలోని నాల్గో, బాల్గో వంటి ప్రభుత్వ,

ప్రైవేటు కంపెనీలు దేశ అవసరాలకు సరిపడా అల్యూమినియంను తయారు చేస్తున్నాయి. ఒరిస్సా - ఆంధ్ర సరిహద్దు ప్రాంతంలోని బాక్సైటు నిక్షేపాలను వెలికి తీయకుండా భవిష్యత్తు తరాల అవసరాల కొరకు దావివుంచుకోవచ్చు. (చూడండి జనశక్తి - 5-9-13)

అయినా లక్షలాది మంది ఆదివాసీలను జీవనాధారం లేకుండా చేసి, నివాసప్రాంతాల నుండి తరమివేసి బాక్సైట్ తవ్వకాలు సాగించేందుకు పూనుకున్నారు. రాజ్యాంగ చట్టం ఆదివాసులకిచ్చిన హక్కులను కాలరాచి, బాక్సైట్ ఖనిజాన్ని విదేశీ కంపెనీలకు కట్టబెట్టడానికి ప్రభుత్వమే దళారీగా వ్యవహరించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్లో ఈ దళారీమనిసి టి.డి.పి ప్రభుత్వం ప్రారంభించగా, కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం దానిని పూర్తి చేసింది.

అలాగే సముద్ర తీరప్రాంత ఇసుక దిబ్బలను కబళించజూస్తున్న విదేశీకంపెనీల తరపున దళారీగా రాష్ట్రపభుత్వం వ్యవహరించింది.

టి.డి.పి పాలనాకాలంలోనే (2000) శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని ఇసుక దిబ్బల నుండి ఇల్ట్రాసెఫ్ ఖనిజాన్ని వెలికితీసేందుకు రివ్వా కంపెనీకి అనుమతించిచ్చారు. నిజాంపట్నం నుండి కొత్తపట్నం వరకూ ఆన్డ్రైవియా కంపెనీకి అనుమతించిచ్చారు. ఈ కంపెనీలు అన్నిరకాల అనుమతులు పొంది 2009 నాటికి పని ప్రారంభించాయి. (చూడండి జనశక్తి 5-3-2009)

సముద్రతీర ఇసుక దిబ్బల నుండి ఖనిజాలను వెలికితీసే కార్యక్రమంలో రెండవదశగా శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని సంతబొమ్మాళి మండలంలోని 4470 ఎకరాలను ట్రైవేక్స్ అన్న విదేశీ కంపెనీకి అప్పగించేందుకు పూనుకుంది. దీనివల్ల 115 గ్రామల్లోని 1,67,775 మంది ప్రజలు బాధితులవుతారు.

(మాదండి జనశక్తి 5-9-2011)

ఈ పరిణామాలను గమనించిన 'జనశక్తి', “దేశసహజవనరులను విదేశీ కంపెనీలకప్పగించే విధానాన్ని ఆపివేయాలి. వీటిని ప్రజల అస్తిగా ప్రకటించాలి. ప్రజాక్షేమమూ, దేశ అవసరాలూ ధ్యేయంగా ప్రభుత్వరంగంలోనే వీటి వినియోగం జరగాలి. అలాంటి విధానం రూపొందించి. అమలు జరిపించేందుకు ప్రజలు పోరాడాలి” అని (మాడండ్డి జనశక్తి 20-12-2010) పిలుపునిచ్చింది.

ఇటీవల టైటానియం తవ్వకాల కుంభకోణం మరొకటి బయటపడింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో టైటానియం తవ్వకాల కొరకు విదేశీకంపెనీకి అనుమతి నిచ్చేందుకు లంచాలు చేతులు మారాయనీ, దీనిలో కె.వి.పి. రామచంద్రరావు ముఖ్యపాత్ర పోషించాడనీ అమెరికా దేశపు పరిశోధనా సంస్థలు కనుగొన్నాయి. అమెరికా పట్టణ ప్రకారం ఇలా ముడుపులివ్వటం నేరం కనుక మిగిలిన వారితో పాటు అక్కడి న్యాయస్థానం కె.వి.పి. రామచంద్రరావుపైన కూడా అరెస్టు వారంటు ఇచ్చింది. దీనిని అమలు జరపమని ఇంటర్ పోల్ ద్వారా వర్తమానం పంపింది. దీనికి సంబంధించిన విధి విధానాలు పూర్తయితే రామచంద్రరావును అమెరికాకు అప్పగిస్తారు. అక్కడ నేరస్తుడని నిరూపితమైతే శిక్ష విధిస్తారు. ఆయన అరెస్టుకు రంగం సిద్ధమైనట్లుగా వార్తలు వచ్చాయి.

విజ్ఞప్తులను కూడా రాష్ట్రప్రభుత్వం, పాలకులు సబ్బించుకోకుండా, వారికి ఆ కనీసపాటి సహాయాన్ని చేయటానికి కూడా నిరాకరించారు.

కానీ నేడు, సైనిక న్యాయస్థానం ఈ కేసును
కాట్టేవేసిన తర్వాత జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రముఖ్యమంత్రి
నాటకీయమైన అగ్రహాన్ని ప్రదర్శించాడు. ఈ అంశాన్ని
నేషనల్ సైన్స్ కాంగ్రెస్ సమావేశాలకోసం రాష్ట్రానికి
రాసున్న ప్రధాని దృష్టికి తాను తీసుకువెళ్ళానని ఆయన
ప్రకటించాడు. బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్‌కు వ్యతిరేకంగా
ఛార్జ్‌షీటును కోర్టులో దాఖలు చేసిన సి బీఐ,
సుప్రీంకోర్టునుండి వెలువడే తాజా ఉత్తర్వులకోసం
తాను వేచిచూస్తానని ప్రకటించింది.

కాగా, వేదనను అనుభవిస్తున్న ఈ బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్ మృతుల బంధువులు, తాము ఈ న్యాయవ్యవస్థపైనే నమ్మకాన్ని కోల్పోయామని సరిగ్గానే ప్రకటించారు. “సుప్రీంకోర్టువారిదే. వారంతా సైన్యం పక్షనే వున్నారు. మాకింక ఎవరు న్యాయంజేస్తారు? పోలీసుల కాల్పులలో 8 మంది బరాక్‌పూరా ఆందోళనకారుల అమరత్వంకూడా వారికి జ్ఞానోదయం కల్గించలేకపోయింది. సిబిఐని నిలుపులోతునా పాతేశారు. ఇక, ఇప్పుడు ప్రధానమంత్రికి ఇచ్చే ఒక

ఇప్పటికీ తెలిసిన సమాచారం ఇలావుంది. ఈ మొత్తం వ్యవహారం 2006లో మొదలైంది. విమాన తయారీ కంపెనీ బోయింగ్ కు టైటానియం లోహం అవసరమైంది. దాని సరఫరాకు ఉక్రియన్ దేశస్తుడు దిమిత్రి ఫిర్వాష్ తో అది కాంట్రాక్టు కుదుర్చుకుంది. ఉక్రియన్ దేశం నుండి వచ్చిన ఫిర్వాష్ ఆంధ్రప్రదేశ్ లో టైటానియం తవ్వకాలకు అనుమతి పొందేందుకు పూనుకున్నాడు. మరో భారతపౌరుడు, శ్రీలంక పౌరుడితో కలిసి, రామచంద్రరావుతో మంతనాలు జరిపి, రాజకీయరక్షణ ప్రభుత్వం నుండి అనుమతి పొందాడు. దీనికోసం రామచంద్రరావుకు రూ॥ 111 కోట్లు (18.5 మిలియన్ డాలర్ల) ముడుపులుగా చెల్లించాడు. ఈ ముడుపులు రామచంద్రరావు చెప్పినవారి బ్యాంకు అకౌంట్లలో వేసి తరువాత భారత్ కు తరలించారని తేల్చారు. అమెరికా చట్టం ప్రకారం ముడుపులు చెల్లించటం నేరంకాదు. ముడుపులను అక్రమమార్గాల ద్వారా భారత్ కు తరలించటం నేరం. ఈ ఆరోపణపై అందరిపైనూ అరెస్టు వారంట్లు ఇచ్చారు. ఇంతకాదు, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో తవ్విన టైటానియంను బోయింగ్ కంపెనీకి సరఫరా చేసినందున ఫిర్వాష్ కు ఏడాదికి 3000 కోట్ల రూ॥లు (500 మిలియన్ డాలర్లు) లాభాలొస్తాయని కూడా తేల్చింది. ఫిర్వాష్ ను అరెస్టు చేశారు. మిగిలిన నేరస్తులు హంగరీ దేశానికి చెందిన వ్యాపారి ఆండాన్ నాష్, ఉక్రియన్ కు చెందిన సురేన్ జెవార్జియాన్, అమెరికా పౌరుడైన భారతీయుడు గజేంద్రలాల్, శ్రీలంకపౌరుడు సుందరలింగం.

టైటానియం ఇతర లోహాలతో కలిసి లభ్యమౌతుంది. సముద్ర తీర ఇసుకలో దొరికే ఇల్మినైట్ ఖనిజం, నిజానికి ఇనుము టైటానియంల మిశ్రమం (ఫెర్రస్ టైటానిక్ ఆక్సైడ్ - Fe Ti O_3) ఇల్మినైట్‌ను విడదీసి నప్పుడు టైటానిక్ ఆక్సైడ్ (Ti O_2) 45 నుండి 50 శాతం వరకూ లభిస్తుంది.

సునామి వచ్చిన తర్వాత తమిళనాడు తీరప్రాంతంలోని నాగపట్టణం, కారైకాల్, పూంబువార్, వెలంకన్ని ప్రాంతాలులోని ఇసుకను శోధించగా ఇల్లనైట్ ఖనిజ నిల్వలు 4 కోట్ల టన్నులున్నట్లు కనుగొన్నారు. (ఓమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా 14-1-2005)

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో టైటానియం తవ్వకాలకిచ్చిన అనుమతి, తీరప్రాంత ఇసుక దిబ్బలేనన్నది స్పష్టం. టి.డి.పి ప్రభుత్వహయాంలోనూ, ఆ తర్వాత కాంగ్రెసు పార్టీ హయాంలోనూ, తీరప్రాంత ఇసుక దిబ్బలను ఇల్లనైట్ ఖనిజాన్ని, దానిద్వారా టైటానియం తవ్వకోవటానికి అనుమతులివ్వబడాయి.

విదేశీకరపెసిల్తో జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం ఇసుక దిబ్బలలో దొరికే ఇల్లనైట్, మోనోజైట్, రూటైల్, జీరికాన్, సిలికా తదితర ఖనిజాలను విదేశీకరపెసిల్ తీసుకుంటాయి. కాగా, థోరియం వంటి అణు ఖనిజాలు దొరికితే మాత్రం ప్రభుత్వానికి యిస్తాయి. నిజాంపట్నం ప్రాంత ఇసుకలో 15 శాతం ఇల్లనైట్, 3శాతం రూటైల్ లభిస్తాయి. రూటైల్లో 45శాతం టైటానియం వుంటుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ సముద్రతీర ఇసుకలో లభ్యమయ్యే టైటానియం అంతా విదేశీ కంపెనీలకే చెందుతుంది. ఈ విదేశీ కంపెనీల్లో ఒక్క కంపెనీకే (ఫిరూష్) ఏడాదికి 3000 కోట్ల రూ||లు

→ క్రాస్-ఎగ్జామినేషన్ కు గురిచేశారు. క్రాస్ఎగ్జామినేషన్ సందర్భంగా - ఈ 'ఎన్కౌంటర్' జరిగి 14 సం॥లు గడించినదనే వాస్తవం అందరి దృష్టిలో వుండకూడా, ఎన్కౌంటర్లో మృతులను ఆనాడు కిడ్నాప్ చేసిన వారిని (అది కూడా వారంతా ముష్లర్తో తమ ముఖాలను కప్పకొని వుండగా, కటికబీకటి రాత్రిలో ఈ సంఘటన జరగగా) గుర్తించగలరా అని సాక్షులను ప్రశ్నించారు. సహజంగానే ఈ హాస్యాస్పద విచారణ తంతు అనంతరం సైనిక న్యాయస్థానంలో న్యాయమేదో జరగబోతోందని ఎవరికీ విశ్వాసం లేదు.

ఈవిధంగా సైన్యం, సైనిక న్యాయస్థానం హాన్యార్థమైన తీరులో వ్యవహరించగా, అందోళన సాగిస్తున్న ప్రజల పక్షానే వున్నామని చెప్పుకొస్తున్న జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రప్రభుత్వం, రాష్ట్ర పాలకులు బాధితుల బంధువులకు కనీసం సహాయమందించేందుకు ముందుకు రాలేదు. బాధితుల బంధువులు ప్రచార మాధ్యమాలద్వారా తమకు న్యాయ సహాయాన్ని అందజేయాలని, పోలీసు రక్షణ కల్పించాలని, సుదూరంలోని సైనిక న్యాయస్థానానికి హాజరవటానికి కనీసం వాహనాన్ని ఏర్పాటుచేయాలనే వారి చిన్నపాటి

విజ్ఞప్తివలనో లేక ఒక ధర్మావలనో ఏమి ప్రయోజనం?’ అని మృతుల బంధువులు వాపోతున్నారు.

ఇది, జమ్ముకాశ్మీర్ ప్రజల వాస్తవిక మనోభావాలను తెలుపుతోంది. పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యం పేరిట సాగుతున్న క్రూరమైన మిలిటరీ పాలనతో వారంతా బాధలనుభవిస్తున్నారు. వారి స్వయంనిర్ణయాధికార హక్కును, జాతీయ ప్రజాస్వామ్య ఆకాంక్షలను, హక్కులను కాలరాచివేస్తూ గత 67 సం॥లుగా ఈ విధమైన మిలటరీపాలన వారిపై రుద్దబడింది. వారు అనునిత్యం అత్యాచారాలకు, చిత్రహింసలకు, హత్యలకు, బూటకపు ఎన్కౌంటర్లకు గురౌతూ టెర్రరిస్టులుగా ముద్రలు వేయబడుతున్నారు. నైన్యం సాగిస్తున్న ఈ అనాగరిక, అరాచకాన్ని ప్రశ్నించిన వారినందరినీ జాతీ వ్యతిరేకులు, ముస్లిం తీవ్రవాదులు, పాకిస్థాను ఏజెంట్లు తదితర పేర్లతో ముద్రలు వేస్తున్నారు. కాశ్మీరు సమస్యను ప్రజాస్వామికమైన, న్యాయమైన పద్ధతులద్వారా పరిష్కరించేందుకు కనీసపాటి రాజకీయ నిజాయితీని, చిత్తశుద్ధిని, ఆసక్తిని పాలకులు కనబరచలేదు. జమ్ముకాశ్మీర్ ప్రజలను అణచివుంచేందుకు ఏఎఫ్ఎస్ఐపిని పాలకులు తమ చేతిలో ఒక సాధనంగా చేసుకొన్నారు. ఏఎఫ్ఎస్ఐపి

లాభాలు వచ్చాయంటే, ఎన్ని లక్షలకోట్ల విలువైన ఖనిజం కారుచౌకగా విదేశీకంపెనీలకు కట్టబెట్టారో అర్థమౌతుంది.

ఇప్పుడు అమెరికా చేసిన నేరారోపణ ప్రకారం రూ॥ 111 కోట్లకు కక్కుర్తిపడ్డ కె.వి.పి. రామచంద్రరావు, ఆయన వెనుకనున్నవారు లక్షలకోట్ల విలువైన దేశప్రజల సంపదను విదేశీకంపెనీలకు కట్టబెట్టారు.

ఎన్నికల మధ్యలో ఈ విషయం వెలుగులోకి రావలంతో ఇది చర్చనీయాంశంగా మారింది. ఈ చర్చ పాలకవర్గాలలోని ముఠాల రాజకీయ దివాళా కోరుతూన్న, దేశ ప్రజల ప్రయోజనాల పట్టినతనాన్నీ వెల్లడి చేసింది. రామచంద్రరావును వెంటనే అమెరికా పోలీసులు అరెస్టు చేయాలని టి.డి.పి. నాయకుడు గొంతు చించుకుంటున్నాడు. కాంగ్రెసు పార్టీకి ఇది మరొక కుంభకోణం. కాకపోతే బురద కాంగ్రెసుకి చెందిన వైరిముఠా జగన్మోహన్రెడ్డిపై పడుతుంది గనుక చూస్తూకూర్చుంది. ఇక రామచంద్రరావు అమెరికా జైలు కూడు తినక తప్పదన్నట్లు పత్రికలు ఒళ్ళు మరచి గగ్గోలు చేస్తున్నాయి. అసలు దేశద్రోహ నేరాన్ని గురించి అందరూ మౌనం వహిస్తున్నారు. అయితే అమెరికా ధనాన్ని అక్రమమార్గంలో అమెరికా నుండి రామచంద్రరావు అండ్ కో తరలించారన్న నేరం, భారతదేశ విలువైన సంపదను కారుచౌకగా విదేశాలకు తరలించిన నేరంతో పోలిస్తే చాలా చిన్నది. జరిగినది దేశద్రోహ ఆరికనేరం.

భారతదేశంలో ఒక నేరవిచారణ వ్యవస్థవున్నదనుకుంటే జరగాల్సింది రామచంద్రరావును అరెస్టు చేసి అమెరికాకు అప్పగించటంకాదు. దేశద్రోహనేరానికి అతన్ని అరెస్టుచేసి, విచారించి కఠినంగా శిక్షించటం. ఆ తర్వాతే దీని ఉపనేరమైన అక్రమమార్గంలో ముడుపుల తరలింపు నేరం సంగతి చూడాలి.

భారత ప్రభుత్వానికి సార్వభౌమత్వాధికారమన్నది ఈవ్యూత్తమైనా వుంటే కె.వి.పి. రామచంద్రరావునూ, అతనితోపాటు నిలిచిన భారత రాజకీయ నేతలు, అధికార గణాలనూ వెంటనే అరెస్టు చేయాలి. వారిపై దేశద్రోహ నేరాన్ని మోపి విచారించి శిక్షించాలి.

స్వీడును చట్టాల ప్రకారం ఆయుధాల అమ్మకానికి అక్కడి కంపెనీలు ముడుపులు యివ్వరాదు. బోఫోర్సు కంపెనీ ముడుపులిచ్చినట్లు తెలపటంతో చివరకు ఆ కంపెనీనే మూసివేశారు. ఆ ముడుపులు ఎవరి కందాయన్న సంగతి (రాజీవ్ గాంధీ కన్నది బహిరంగ రహస్యమే). ఈనాటికీ భారత ప్రభుత్వం తేల్చలేదు. కాగా, ఆ ముడుపులు పొందిన కుటుంబమే గత 10 ఏళ్లుగా దేశాన్ని పాలిస్తోంది. ఇనుము, బొగ్గు, బాక్సైట్ వంటి ఖనిజాలన్నింటినీ కారుచౌకగా అమ్మివేసింది.

ఈ స్థితిలో అమూల్యమైన దేశ ఖనిజ వనరులను కారుచౌకగా విదేశాలకు కట్టబెట్టే విధానాన్ని పూర్తిగా మానివేయాలి; దేశసంక్షేమమూ, దేశప్రజల, భవిష్యత్తు తరాల అవసరాలూ ప్రాతిపదికగా ఖనిజ వనరులను పొదుపుగా వినియోగించు కోవాలి; దీని కొరకు తక్షణమే బాక్సైట్ తవ్వకాలనూ, సముద్రతీర ఇసుక తవ్వకాలనూ వెంటనే ఆపివేయాలి; ఖనిజ వినియోగానికి దేశభక్షియుత సమగ్ర పథకాన్ని రూపొందించాలి అనే డిమాండ్లపై బలమైన ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించేందుకు పూనుకోవాలి. ★

పట్ల ఎల్లెడలా ఈనాడు వ్యక్తమౌతోన్న వ్యతిరేకతతో పాటు దాన్ని రద్దుచేయాలన్న డిమాండ్ ముందుకొస్తుండగా, సైన్యం దీనిని అంగీకరించటానికి సిద్ధం లేదనే కారణంతో పాలకులు ఈ డిమాండ్ ను నిరాకరిస్తున్నారు. ఈవిధంగా జమ్మూకాశ్మీర్ లో అప్రకటిత నియంతృత్వ పాలనకు వారంతా పరోక్షంగా మద్దతునిస్తున్నారు. కనుక బూటకపు ఎన్ కౌంటర్ హత్యలు సాగించి, వాటికి చట్టపర ఆమోదం పొందటం; పౌరులకు, బాధితులకు వివిధ వైసిన న్యాయం అందటానికి అవకాశం లేనివిధంగా చేయటమే పాలకుల కాశ్మీర్ వ్యతిరేక విధానమని స్పష్టమౌతోంది.

సామ్రాజ్యవాదుల అదుపులోనున్న నేటి భారత అర్థవలస-అర్థపూజల్ సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థే ఈశాస్య రాష్ట్రాలలోనూ, ప్రత్యేకించి కాశ్మీర్ లోనూ క్రూర, అమానుషీయ ఘటనలకు కారణంగా వుందనేదే ఈ అనుభవంనుండి బోధ పడుతున్న ఒకే ఒక్క పాఠంగా వుంది. ఈ దుర్యార్థమైన వ్యవస్థను కూలదోయకుండా, ప్రజల ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థను ఏర్పరచుకోకుండా, ఈ క్రూరవ్యవస్థ పరిధిలో చట్టబద్ధ పద్ధతులద్వారా ప్రజలు తమ మానప్రాణాలను రక్షించుకోజాలరు.

